

PRESS CLIPPING

Понедељак 04.07.2011. год.

(такође можете прочитати и на сајту Комесаријата за избеглице www.kirs.gov.rs)

ПАКЕТИ

Вечерње Новости – Војводина, Датум : 2.7.2011, Страна : 18

ШИД - Захваљујући пакетима хране, које је обезбедио републички Комесаријат за избеглице, 67 породица у шидској општини је по претходно спроведеном конкурсу, добило овај вид помоћи.

Пакети хране, брашна и хигијенских производа, које је обезбедила Влада Србије, ускоро ће се обрадовати 211 најугроженијих породица са 657 чланова. Пакете дистрибуира Црвени крст, а списак најугроженијих је урађен у сарадњи са овдашњим Центром за социјални рад.

МАЊЕ ИЗБЕГЛИЦА

Правда, Датум : 4.7.2011, Страна : 8

БЕОГРАД – Потпредседник Владе Србије Јован Кркобабић, српски комесар за избеглице Владимир Цуцић и генерални директор „Викторија групе“ Никола Вујачић потписаће данас Меморандум о разумевању, чији је циљ затварање неформалних колективних центара.

ПОМОЋ ЗА “ЈУГ“

Вечерње Новости – Србија, Датум : 4.7.2011, Страна : 18

НИШ - Национална агенција за регионални развој и Обласна развојна асоцијација „ЈУГ“, расписале су конкурс за одобравање бесповратних средстава за пројекте унапређења рада и јачања удружења.

Сва удружења предузетника која су уписана у регистар Агенције за привредне регистре или су отпочела процес пререгистрације пре објављивања јавног позива као и удружења која се баве уметничким и старим занатима, могу да поднесу пријаве за износе од 100.000 до 500.000 динара.

Средства из буџета са укупно 11,3 милиона динара добијају пројекти који се баве усавршавање менаџмента и запослених у чланицама удружења, те они који треба да помогну бољој пословној сарадњи са научно-истраживачким и образовним институцијама, великим предузећима и мултинационалним компанијама.

Помагаће се и програми намењени младима, предузетницима, као и избеглим и расељеним, особама са инвалидитетом. Пријаве могу да се преузму са Интернета, www.narr.gov.rs, www.ora-jug.rs.

Пријаве се подnose у Обласној развојној асоцијацији ЈУГ у Обреновићевој 17/1, Ниш.

Рок за подношење пријаве је 29. јул.

“ОСА“ ВИШЕ НЕ БОДЕ ОЧИ

Вечерње Новости – Србија, Датум : 4.7.2011. Страна : 19

ЛОКАЛНА САМОУПРАВА ОДЛУЧИЛА ДА УГАСИ ОПШТИНСКУ СТАМБЕНУ АГЕНЦИЈУ У ГРАДУ НА КОЛУБАРИ

Престају буџетска давања за предузеће у којем су збрињавани партијски кадрови

ВАЉЕВО - Градска власт донела је одлуку о гашењу општинске Стамбене агенције „ОСА“, уз образложење да је завршен посао због којег је била формирана, па више нема потребе да се из градског буџета, већ две године, издваја по неколико милиона динара.

Радивоје Милутиновић, помоћник градоначелника, каже да је Општинска стамбена агенција основана 2005, ради спровођења СИРП Програма социјалног становања и трајне интеграције избеглица, па су у Ваљево подигнуте три зграде са 77 станова.

- Тиме је основна функција предузећа „ОСА“ завршена. Послове за које је, по оснивачком акту, била надлежна стамбена агенција, као и мањи број запослених, планирано је да преузму Градска управа и Дирекција за урбанизам и изградњу Ваљева - прецизира Милутиновић.

Драган Бранковић, директор Општинске стамбене агенције, незадовољан образложењем, истиче да градске власти никада, у пракси, нису дале овлашћења за остале послове који стоје у оснивачком акту агенције, као што је управљање и одржавање јавног стамбеног фонда.

- После изградње 77 станова за избеглице, могли су нам дати овлашћења за обављање тих и других делатности, што би омогућило да опстанемо на тржишту и више не будемо корисници новца из градске касе. Овако, затражио сам да бар сви запослени добију отпремнине, које им по закону припадају - истиче Бранковић.

Иначе, пре годину и по, укидање агенције први је тражио опозициони „Покрет за Ваљево“, сматрајући да је то јавно предузеће формирано искључиво ради збрињавања партијских кадрова. Подсетимо, за време претходне коалиционе власти, чију је окосницу чинила Нова Србија, њом је газдовала СРС, а у актуелној подели „ОСА“ је припала ДСС која се, сазнајемо, није бунила због гашења...

- **Вероватно је гашењу агенције допринело и оштро писмо страних донатора, који су упозорили да ће, због „пробијања“ рокова у градњи станова за избеглице, повући 35 милиона динара донација, односно да ће Ваљево морати да плати „пенале“.** Зато је из врха овдашње Демократске странке, која је стожер актуелне владајуће коалиције, поручено да ће се сачекати са усељењем избеглица у насеље Пети пук, па преиспитати одговорност надлежних у Агенцији „ОСА“ - сазнајемо у граду.

Антрфиле : ТУРИЗАМ

ЧЕЛНИЦИ градске власти из редова ДС и СПС, сазнајемо, нису задовољни ни радом ЈП „Ваљево турист“, којим газдује Г-17 плус, али овај колектив неће бити угашен, већ му следује трансформација у туристичку организацију. Истовремено, биће ослобођено вишка запослених, који су посао добили по партијској линији.

ПЛАН ЗА УНАПРЕЂЕЊЕ ПОЛОЖАЈА ИЗБЕГЛИХ И РАСЕЉЕНИХ ЛИЦА

Народне новине – Ниш, Датум : 30.6.2011, Страна : 6

ПАНЕЛ ДИСКУСИЈА У НИШКОМ МЕДИЈА ЦЕНТРУ

Платформа везана за буџетско финансирање реализације Локалног акционог плана за унапређење положаја избеглих и расељених лица на територији града Ниша биће представљена на панел дискусији, која ће бити одржана данас у просторијама нишког Медија центра, са почетком у 10 сати.

Панел дискусију организује Центар за развој грађанског друштва "Протекта" у оквиру пројекта "Цивилно друштво за одговорну владу и смањење сиромаштва у Србији". Овај пројекат реализују Институт за одрживе заједнице и "Група 484", а локални партнер у пројекту је Центар за развој грађанског друштва "Протекта". Пројекат подржава Министарство иностраних послова Краљевине Норвешке.

PRESS CLIPPING

Уторак 05.07.2011. год.

(такође можете прочитати и на сајту Комесаријата за избеглице www.kirs.gov.rs)

НОВИ ЖИВОТ ЗА ДЕСЕТ ПОРОДИЦА

Дневник, Датум : 5.7.2011, Страна : 14

Донацијом Викторија групе од 50.000 евра, десет породица избеглица биће исељено из колективног центра у Зрењанину и добиће куће за нови живот, речено је приликом потписивања Меморандума о разумевању те компаније и Комесаријата за избеглице Владе Србије.

Потпредседник Владе Србије за социјалну политику и друштвене делатности Јован Кркобабић истакао је приликом потписивања Меморандума да ће на тај начин колективни избеглички центар у Зрењанину бити комплетно расељен.

Комесар Комесаријата за избеглице Владимир Цуцић истакао је, после потписивања Меморандума, да је преостало још око 20 неформалних колективних центара у Србији у којима живи око 1.500 избеглих, а да ће ове године бити затворено 15 колективних центара и обезбеђен кров над главом за око 1.000 људи.

ЗРЕЊАНИН БЕЗ ИЗБЕГЛИЦА

Правда, Датум : 5.7.2011, Страна : 9

БЕОГРАД – Пословни систем „Викторија група“ уложиће око 50.000 евра у затварање неформалног колективног центра за избегла и интерно расељена лица „Термотоплане“ у Зрењанину, изјавио је потпредседник Владе задужен за социјална питања Јован Кркобабић.

У седишту Владе Србије Кркобабић је потписао Меморандум о разумевању, који ће омогућити затварање неформалних колективних центара, а потпис на документ ставили су и генерални директор „Викторија групе“ Никола Вујачић, као и комесар за избеглице Владимир Цуцић.

УДРУЖЕЊА ИЗБЕГЛИХ КОД ПАТРИЈАРХА

Данас, Датум : 5.7.2011, Страна : 4

Београд - Патријарх српски Иринеј разговарао је јуче са делегацијом 104 удружења избеглих и прогнаних Срба из Хрватске, саопштила је Коалиција удружења избеглица.

У саопштењу се наводи да су чланови делегације упознали патријарха са бројним проблемима са којима се суочавају избегли и прогнани Срби у Хрватској и уручили му извештај о неиспуњавању обавеза Владе Хрватске.

МУКА ИЛИ САМО - БРУКА

Вечерње Новости – Србија, Датум : 5.7.2011, Страна : 19

У НАСЕЉЕ БАДОВАЦ, ПРЕ ЗАВРШЕТКА 70 КУЋА ЗА РАСЕЉЕНЕ И СОЦИЈАЛНО УГРОЖЕНЕ, УСЕЛИЛО СЕ 30 СТАНАРА

Нелегални прикључци на струју и воду пре конкурса и коначних спискова за расподелу

ГРАЧАНИЦА - Иако су намењене расељеним и социјално угроженим особама, 70 новосаграђених кућа у насељу Бадовац још не служи намени. Започете 2007, средствима Владе Србије, зграде нису комплетиране, баш као ни спискови будућих власника. Рокови за усељење више пута су премашени, а - иако тек предстоје радови на унутрашњем уређењу објеката који тек треба да добију прикључке на струју и воду - тридесет кућа насилно је усељено!

- Десет година становали смо приватно, у Грачаници, и плаћали кирију од стотину евра - сведочи Негован Перић (40), чија је породица избегла из Гњилана, објашњавајући како су одлуку да се уселе у још незавршене зграде у Бадовцу донели после свађе са газдом, па у „новом дому“ бораве више од месец дана.

Штавише, док признају да су самоиницијативно прикључили воду и струју, петоро Перића уверено је да ће и решења о додели кућа бити дељена по политичкој основи. Негован, запослен у „Комуналцу“, и његова супруга која ради у КБЦ веле да ће кућу препустити ономе ко више испуњава услове...

У једној од кућа бораве и Стојановићи из Сливова, недалеко до Грачанице. Дошли су са двоје деце, јер им је кућа у селу - запаљена. Кажу, ни они нису имали куда.

И, док бесправно усељени станари изналазе бројне разлоге који их оправдавају, у контејнерском насељу у Грачаници, у лименим кућицама - поклону из Русије - стотинак расељених из разних крајева Космета чека комплетирање спискова станара.

- У Великом Алашу код Липљана запалили су нам кућу и све што смо имали. Првих шест година живели смо приватно, у суседном Старом Грацку, а потом у једној ромској кући у Грачаници. Али, пре две године, када се власница вратила из расељеништва, нови кров над главом нашли смо овде, где живимо од социјалне помоћи - каже Љиљана Анђелковић (70), која са супругом Јованом (74) и сином Бобаном (36) живи у контејнеру од пар квадрата.

И седморо Ђурића, из Дољака код Вучитрна, надају се новосаграђеној кући...

- Основни критеријуми за доделу 70 кућа и двадесет станова у насељу Падалиште биће да су породице интерно расељене по Космету или у централној Србији, а један број домова биће додељен социјално угроженима - истиче Горан Арсић, начелник Косовског округа, уз напомену да је за завршетак радова потребно још око 40 милиона динара.

Тврдећи да ће се строго поштовати процедура, Небојша Николић, први човек општине Приштина, измештене у Грачаницу, најављује да ће, пре конкурса за расподелу кућа, једна делегација у Министарству за инфраструктуру прецизирати завршне детаље, док је о узурпацији кућа обавештено тужилаштво. Каже, кривични поступци против узурпатора су у току...

Антрфиле : “ЈАКИ ЉУДИ“

ИАКО се још не зна ко ће морати да се исели, када буду донета решења о додели кућа, међу житељима Грачанице и околних места провлачи се прича да су нови

становници Бадовца махом „јаки људи“, који имају куће по Београду и другде по Србији, те возе скупочена кола. Посебно су револтирани што је једну од зграда заузела жена која, тврде, има два стана у Србији и један у Грачаници, али се - захваљујући политичким везама - насилно уселила и у Бадовац.

ТЕСЛА СПАЈА И РАЗВИЈА

Вечерње Новости, Датум : 5.7.2011, Страна : 8

СРБИ У ХРВАТСКОЈ ПОНОВО ИМАЈУ СВОЈУ БАНКУ

ЗАГРЕБ - Срби из Хрватске поново, после 70 година, имају своју банку.

Одржавањем прве седнице скупштине акционара Тесла банке, јуче је у Загребу почела да ради ова установа чије је оснивање иницирало Српско народно веће из Загреба.

У оснивање Тесла банке по милион и по евра уложили су развојни фондови АП Војводине и Србије, а додатних милион и по обезбедили су привредници из Хрватске, међу којима је највећи акционар шећерана “Виро” из Вировитице.

Управо због тога, уз Милорада Пуповца, првог човека Народног већа и председника Надзорног одбора банке, на седници скупштине учествовали су и Бојан Пајтић, председник Владе Војводине, Срђан Срећковић, републички министар за дијаспору, и Мато Задро, директор фабрике “Виро”.

- Главни циљ нам је да ова банка, кроз финансијску подршку пољопривредним газдинствима, малим предузећима или продавницама које оснивају Срби, повратници у Хрватску, обезбеди њихов опстанак, а такође да Србима који су остали у Хрватској обезбеди останак и егзистенцију - рекао је Пајтић. - Сада нам је главни задатак да привучемо и привреднике из Србије и Хрватске да улажу своја средства у ову банку, и да тако подстакнемо активније привредно повезивање наше две земље.

Министар Срећковић напоменуо је да су политички односи Србије и Хрватске на узлазном нивоу, и да је сада неопходно да их прати и економска сарадња.

Антрфиле : КАО НЕКАДА

СРПСКА банка у Загребу први пут је основана 1895. године. Радилa је до 1941. Имала је 6.700 акционара, седиште у центру Загреба и филијале у Дубровнику, Сплиту, Шибенику, Книну, Сремској Митровици, Сомбору, Суботици... Њен оснивач био је Владимир Матијевић, оснивач добротворног друштва “Привредник”. Историја се поиграла, па је јуче, како каже Пуповац, улагање од 100.000 евра у Тесла банку најавио његов презимењак - Петар Матијевић, бизнисмен из Новог Сада.

КАЗНЕ ЗБОГ НЕПРОПИСНЕ ОДЕЋЕ

Преглед, Датум : 5.7.2011, Страна : 15

Лесковац

Републички санитарни инспектори изrekli су три мандатне казне због неношења одговарајуће одеће у објектима колективне исхране. Према оцени Горана Стаменковића, начелника Републичке инспекције у Лесковцу, дводневна акција контролисања ових

објеката показала је задовољавајуће стање у 21 малопродајном објекту, где су уочени само поједини грађевински недостаци.

Инспектори су обавили контролу 282 радника и сви су имали уредне, оверене здравствене књижице, што у ранијим контролама није био случај. Највећи недостаци, по налазу инспектора, везани су за недовољно уређење зидова, подова, али и осветљење у тим просторијама. Акција контроле објекта колективне исхране у Лесковцу, Власотинцу, Лебану, Бојнику, Медвеђи и Црној Трави биће настављена и током летњег периода и уколико буду уочени већи недостаци, инспектори најављују њихово затварање.

Акција ће бити вођена посебно у оним објектима у којима ће током овога лета боравити већи број гостију, као што је случај са туристичким местима, посебно са објектима у Сијаринској Бањи, једином бањском центру у округу, где су годинама уочавани бројни недостаци и један број објеката је затворан, али се инспектори надају да се такво стање током ове туристичке сезоне неће поновити.

У самој Сијаринској Бањи туристичко-угоститељски радници истичу да су потпуно спремни за дочек гостију из земље, али и иностранства. По традицији, највише ће их бити из Београда и Војводине, али и из Лесковца, Ниша и других већих места. Од иностраних гостију посебно се очекује долазак већег броја туриста из Русије, који су почетком године изразили жељу да бораве у овом драгуљу југа Србије.

Сијаринска Бања има 18 лековитих термалних извора различитог физичко-хемијског састава, а температура воде креће се од 32 до 72 степена. Посебна занимљивост је гејзир топле воде, јединствен у Европи, чији водени стуб има висину од осам метара. Рехабилитациони центар „Гејзир“ располаже са 277 места, а у домаћој радиности је 1.500 кревета. **У Сијаринској Бањи живе припадници различитих националности – Срби, Албанци, Црногорци, а има и избеглих и интерно расељених лица.** Иако је било покушаја да се унесе црв сумње, укупне међунационалне прилике су добре.

КОЦКАРИ ЗА НЕЗАПОСЛЕНЕ

Правда, Датум : 5.7.2011, Страна : 9

КРАГУЈЕВАЦ – Крагујевац је добио 2,2 милиона динара од игара на срећу за пројекат самозапошљавања, а решење о преносу тих средстава градској управи предао је саветник министра за људска и мањинска права, државну управу и локалну самоуправу Александар Радосављевић. Средства ће бити усмерена за започињање сопственог бизниса и самозапошљавање избеглица и интерно расељених, које ће град реализовати у сарадњи са хуманитарном организацијом „Хелп“.

PRESS CLIPPING

Среда 06.07.2011. год.

(такође можете прочитати и на сајту Комесаријата за избеглице www.kirs.gov.rs)

ГРАДЊА ОД СРЕДИНЕ ЈУЛА
Пресс, Датум : 6.7.2011, Страна : 16

СТАНОВИ ЗА УГРОЖЕНЕ

ВРАЊЕ - Изградња 110 станова за интерно расељене, избегле и социјално угрожене особе са територије града почиње средином јула. Европска унија ће донирати 315.000 евра за изградњу објекта, док ће Град Врање издвојити 20.000 евра за инфраструктурно опремање.

ИЗБЕГЛИЦЕ

Вечерње Новости – Србија, Датум : 6.7.2011, Страна : 17

СМЕДЕРЕВО - У претходне три године у Смедереву су са 1,5 милиона евра стамбено и економски збринити избегли и расељени.

До краја године пројекти ће достићи цифру од 2,5 милиона евра. Стамбено је збринато више од 300 житеља Центра за колективни смештај. Од ранијих 630, број је преполовљен, а до краја године у центру би требало да остане око 100 станара.

РАСЕЉАВАЊЕ

Вечерње Новости – Србија, Датум : 6.7.2011, Страна : 19

КРАГУЈЕВАЦ - У наредних 15 месеци, у насељу Стара радничка колонија, биће изграђено стотину станова за расељавање 65 породица које живе у старим баракама, док ће остатак квадрата припасти социјално угроженима или продат преко Градске стамбене агенције. Радови ће коштати око три милиона евра, а две ламеле биће код ОШ „Станислав Сремчевић“.

БАРАКЕ ЗА ПРОШЛОСТ

Вечерње Новости – Војводина, Датум : 6.7.2011, Страна : 18

ДЕСЕТ ИЗБЕГЛИЧКИХ ФАМИЛИЈА У ЗРЕЊАНИНУ ДОБИЈА КРОВ НАД ГЛАВОМ

“Викторија група” помогла породицама са 48.700 евра

ЗРЕЊАНИН - Десет породица из неформалног избегличког насеља са баракама поред Термоелектране-топлане у Зрењанину, које су годину дана биле без струје, коначно ће добити кров над главом и пристојне услове за живот.

Компанија “Викторија група” донирала је 48.700 евра, а тим новцем седам фамилија моћи ће да откупи и опреми сеоска домаћинства. Две породице добиће робно-новчане пакете, а једна грађевински материјал и помоћ за набавку намештаја. У просторијама Владе Србије потписан је меморандум о разумевању између Комесаријата за избеглице и “Викторија групе”.

У избегличком насељу, у ком бораве људи различитих узрасних категорија, који су деведесетих у Зрењанин дошли као избеглице из ратом захваћених подручја у БиХ и Хрватској, вест су дочекали са одушевљењем. Породица Шкаљац, која је избегла из Хрватске, у баракама живи више од 15 година. Трајни смештај за чланове ове фамилије доскоро је био само сан, као и могућност да откупе неко сеоско домаћинство.

- Било нам је добро док је било струје, али пре годину дана остали смо без ње. Сад ћемо добити кров над главом и надам се да ће нам бити добро - каже Мира Шкаљац.

ДРВЕНЕ КУЋИЦЕ БИЋЕ РУЖНА ПРОШЛОСТ

Дневник, Датум : 6.7.2011, Страна : 11

РАСЕЉАВА СЕ ИЗБЕГЛИЧКО НАСЕЉЕ У КОЈЕМ ГОДИНУ ДАНА НИЈЕ БИЛО СТРУЈЕ

ЗРЕЊАНИН: И они су дочекали светло на крају тунела. Десет породица из неформалног избегличког насеља смештеног поред „Термоелектране – Топлане“ у Зрењанину, које су годину дана биле без струје, коначно ће добити кров над главом и пристојне услове за живот. Компанија „Викторија груп“ донирала је 48.700 евра, а тим новцем седам фамилија моћи ће да откупи и опреми сеоска домаћинства, две породице добиће робно - новчане пакете, а једна грађевински материјал и помоћ за набавку намештаја. С тим у вези, **прекјуче је у просторијама Владе Србије потписан Меморандум о разумевању између Комесаријата за избеглице и “Викторија групе”.**

“Полазећи од чињенице да је решавање стамбених питања избеглих и интерно расељених лица од суштинског значаја за унапређење социо - економског положаја најугроженијих друштвених група и смањења сиромаштва у Србији, “Викторија група” је, као друштвено одговорна компанија, одлучила да у сарадњи са надлежним институцијама Владе , а под покровитељством потпредседника Владе за социјалну политику и друштвене делатности Јована Кркобабића, покрене акцију обезбеђивања трајних и одрживих стамбених решења намењених становницима непризнатих колективних центара”, потврђено је јуче “Дневнику” у поменутом новосадском агро-индустријском предузећу.

Ову вест у неформалном избегличком насељу, у којем бораве људи различитих узрасних категорија, који су деведесетих година у Зрењанин дошли као избеглице из ратом захваћених подручја у Босни и Херцеговини и Хрватској, дочекали су са одушевљењем. Породица Шкаљац, која је из Хрватске избегла крајем рата, у баракама поред „Термоелектране – Топлане“ живи више од 15 година. Трајни смештај за чланове ове фамилије доскоро је био само сан, као и могућност да откупе неко сеоско домаћинство.

Било нам је добро док је било струје, али пре годину дана остали смо без ње. Сад ћемо добити кров над главом и надам се да ће нам бити добро – рекла је Мира Шкаљац.

Станари барака без електричне енергије остали су 1. јула прошле године. До тада струјом су се бесплатно снабдевали из “Термоелектране – Топлане”, али је, после једног квара, ова фирма одлучила да им обустави даљи доток електричне енергије због опасности да би, услед неисправних инсталација у самим баракама, могли бити

угрожени људски животи и имовина. Станари су тако и зиму дочекали у нехуманим условима. Хигијену су одржавали грејући воду у шерпама и лонцима на авлијским казанима. На тај начин углавном су и спремали храну.

- Овако је било и 1946. године. Да немамо воде, знао бих шта да урадим, донео бих је у кантама. Струју не могу да донесем – рекао је један од старијих мештана који је загазио у осму деценију живота.

Антрфиле : И продавци стоке у насељу

Дрвене бараке нису користиле само избеглице и расељена лица, већ и староседеоци који нису имали решено стамбено питање. У њима су повремено боравили и продавци који долазе на сточну пијацу. Да би себи обезбедили кров над главом до јутра, они би овде преспавали а затим се запутили својим послом.

Повереништво за избеглице у Зрењанину у октобру прошле године је саопштило да је у баракама у то време било настањено 37 људи, од чега је само деветоро имало статус избеглих лица.

УЗ МЕД БОЉИ ЖИВОТ

Вечерње Новости – Србија, Датум : 6.7.2011, Страна : 19

ИЗБЕГЛИЦЕ И РАСЕЉЕНИ ДОБИЛИ КОШНИЦЕ И ПЧЕЛЕ

ПАРАЋИН - НВО „Правда“, која окупља избегле и расељене, обрадовала је десет породица, поклањајући им кошнице са пчелама и комплетном опремом. Драган Секуловић, председник „Правде“, каже да акција „Ради и заради“ није хуманитарног, већ развојно-економског типа, јер кошнице треба да подстакну људе за наставак производње меда и пчелињих производа. Међу добитницима су и Голубовићи из Поповца, породица са деветоро деце, којима ће, као и осталима који су изабрани на конкурс - иако већ имају неопходно искуство - даноноћно на располагању бити помоћ Удружења пчелара „Грза“.

- Ово подручје је еколошки безбедно и чисто, па наш мед лако пролази све анализе Ветеринарског института из Београда и извози се у земље ЕУ - каже Дејан Савић, први човек „Грзе“, уз напомену да је набавку кошница и пчела финансирала цементара „Холцим“, у оквиру пројекта „Партнерство за будућност“.

СРУШЕН СПОМЕНИК

Правда, Датум : 6.7.2011, Страна : 4

БЕОГРАД – Непознате особе срушиле су спомен-обележје убијеним крајишким Србима у месту Бравско (Јањила), између Босанског Петровца и Кључа у Босни и Херцеговини, саопштио је Документационо-информативни центар „Веритас“.

Споменик је подигнут у знак сећања на цивиле који су страдали у нападу хрватског авиона МиГ-21 на колону избеглица из бивше Републике Српске Крајине 7. августа 1995. године, који су спас од напада у операцији хрватске војске „Олуја“ потражили у бегу преко границе, на подручју Републике Српске (сада Унско-санског кантона Федерације БиХ).

СРБИ СУ ОГУГЛАЛИ НА ПАТЊУ

Пресс, Датум : 6.7.2011, Страна : 2

Зашто ћутимо о Шокантним доказима о злочинима

Мук Стравични детаљи и мучне слике убиства породице Зеџ наишли су на скоро потпуну равнодушност српске јавности, која је изгубила саосећање и за свој народ

БЕОГРАД - Детаљи злочина над породицом Зеџ у Загребу 1991. и слике убијене дванаестогодишње Александре Зеџ, на којима се види да су јој руке везане на леђима, у Хрватској су изазвали оштру реакцију јавности.

У Србији је злодело Томислава Мерчепа и јединице резервне полиције којој је командовао нашло место тек у спорадичним медијским извештајима. Реакције политичког естаблишмента и друштвене елите практично није било, слажу се саговорници Пресса.

Они нису могли само да се усагласе око порекла индиферентности. Да ли је она последица тога што су се Срби уживели у улогу агресора и злочинаца или је ћутање производ жеље да се не угрози процес хрватско-српског помирења или су осећања грађана када су у питању злочини потпуно отупела, чак и када су жртве припадници њиховог народа.

Презасићење догађајима?

Према речима Саве Штрпца, директора „Веритаса“, слике злочина над Александром Зеџ могле би да постану симбол злочина над српским народом, али, како истиче, овим сликама се у нашој јавности не придаје много значаја.

- Да су Албанци, муслимани или Хрвати имали овакве слике, оне би висиле на билбордима. Ми смо у толикој мери прихватили улогу агресора и злочинаца да не знамо да се снађемо сада када нам се пружа прилика да докажемо да су и припадници нашег народа страдали колико и други - каже Штрбац, и додаје да би пресуде за злочин над породицом Зеџ могле да успоставе равнотежу кривице, поготово што је тај злочин начињен пре него што је почео рат, и то у Загребу.

Миодраг Линта, председник Коалиције удружења избеглица у Србији, каже да је млака реакција последица презасићења причама о злочинима, али и новим политичким тренутком у коме потенцирање злочина може да успори процес помирења Србије и Хрватске.

- Сада чињенице почињу да излазе у јавност и зато би све српске избеглице из Хрватске волеле да се више пажње посвети овим злочинима. Да Србија у разговору са хрватским државним врхом захтева да се успоставе исти стандарди за процесуирање свих злочина - каже Линта.

И Наташа Кандић, председница Фонда за хуманитарно право, сматра да је наше друштво потпуно огуглало на злочине без обзира на идентитет жртве. Најстравичније убиство

- О убиству породице Зеџ било је доста речи ранијих година зато што овај злочин спада у најсуровије злочине деведесетих, поготово што се догодило у Загребу у време док још није почео рат. Слике убијеног детета, нешто што је најстравичније, не изазивају реакцију наше државе и јавности јер смо ми као друштво постали тотално равнодушни. Чак и када су у питању жртве српске националности - каже Наташа Кандић.

Она каже да са пресудама хрватским генералима у Хагу, хапшењем Мерчепа и Ђуре Бродарца, у Хрватској тек почиње процес суочавања са прошлошћу, на који реагује читаво њихово друштво, држава, црква.

- Код нас, где су осуђени комплетан државни врх и толико генерала, нико не реагује. Као да наше друштво више нема емоције за жртве. Последњи пут жестока реакција је била 2005, када су се појавили снимци злочина „Шкорпиона“, који је изазвао солидарност са жртвама и отпор према починиоцима. Али, од тада само је празнина... - каже Наташа Кандић.

Антрфиле : „Јутарњи лист“: Сlike о страдању Срба

Уредништво „Јутарњег листа“ истакло је да су фотографије убијене дванаестогодишње Александре Зеџ објавили зато што хрватску јавност желе да упозоре због чега је заправо Мерчеп у затвору.

- Поражавајуће је што су кривци за ова одвратна убиства дуго година провели на слободи. Уверени смо, ипак, да су хрватска држава и цело хрватско друштво напоскон довољно зрели да се суоче и с тако страшним документима попут фотографија тела дванаестогодишње Александре - објавио је „Јутарњи лист“.

Шансе на суду

Штрбац верује да ће се доказати да је над Србима начињен геноцид ако дође до обостране тужбе Србије и Хрватске пред међународним судом.

- Ту имам на уму и убиство породице Зеџ, али и злогласни Павиљон 22 који је установио Марчеп, на Пакрачку пољану, одакле се људи нису враћали. Мислим и на пресуду Главашу за Осијек, на логор „Лора“, убиства цивила када су бомбардоване колоне избеглица - каже Штрбац.

PRESS CLIPPING

Четвртак 07.07.2011. год.

(такође можете прочитати и на сајту Комесаријата за избеглице www.kirs.gov.rs)

ПОДСТРЕК ЗАПОШЉАВАЊУ

Преглед, Датум : 7.7.2011, Страна : 13

Врање

За свако ново радно место град помаже послодавце са 100.000 динара. Врањска самоуправа позвала је послодавце и незапослена лица с подручја Врања да конкуришу за градске субвенције за отварање нових радних места, односно самозапошљавање. Град Врање спроводи акцију заједно с Националном службом запошљавања. За свако новозапослено лице у овој години град ће помоћи послодавце са 100 хиљада динара.

Првенство при додели субвенција имаће послодавци који запосле лица из такозваних рањивих категорија, то јест она која теже долазе до посла. Субвенције ће се исплатити месец дана по њиховом одобрењу, најкасније месец дана пре истека године. Незапослена лица могу да конкуришу за финансијску подршку самоуправе од 160 хиљада динара да би сами покренули неки посао. Кандидати, сем пријаве код НЗС, треба да су завршили и обуку за самозапошљавање коју та служба организује. На подршку врањске самоуправе, иначе, могу да рачунају и лица с дипломом високе школе и факултета, за обављање приправничког стажа.

Посебна прилика да дођу до посла отворила се незапосленима међу избеглим и расељеним лицима која бораве у Врању, али и целом Пчињском округу (у Врању је више хиљада избеглица и расељеника). Организације „Кер Србија” и „Протекта” почеле су да спроводе програм малих грантова за интеграцију избеглих и расељених лица. Предвиђено је и стварање најмање пет кластера новоформираних малих фирми.

Двадесетак избеглица и расељених лица моћи ће да заврши праксу како би могли лакше да се запосле. Програм ће се остваривати, уз Пчињски округ, у Нишавском и Пиротском округу.

УРБАНИСТИ

Политика, Датум : 7.7.2011, Страна : А14

Зашто малтене све „избеглице”, сва „памет” и младост, каса и кеса, чак и старачки домови, морају да буду у највећем нашем граду?

Недавно сам у „Политици” прочитао вест да ће и „непрофитабилни станови” у Београду „бити доступни и избеглицама и запосленима у војсци”.

У време кад је официрски посао био мање популаран, Титов генерал Љубичић је питањем ко од скупштинских (тадашњих) делегата „има сина у војној школи и – зашто немају”, прокламовао неотуђиво право на пензију и стан, само ако се то жели – у Београду! Ко је

такво право, на пример, гарантовао учама или неким стручњацима који су чамили по сеоским забитима, и то без могућности да им западне чак и осредњи општински центар? Како Србија мисли да се „равномерно развија”, па и опстане, кад Београд и неколико већих градова „усисаше” не само омладину него и старачке домове, избегличка насеља, шумарске и пољопривредне факултете и, посебно, рекли бисмо, онај баш избеглички интелектуално-стручни потенцијал? Шта смо, као вајну „стимулацију” оставили десетинама малих тобожњих центара локалних заједница? „Голи” аграр, сточарство, паорлук, уништене фабрицице, напуштене општинске судове, породичне палате грађене уз одрицање да потомци, „Београђани”, не знају шта ће с њима?

Кажу да је и као „урбаниста” књаз Милош био прави домаћин, па је увидео да је Крагујевац недовољан. Кажу и да је, онако прек, знао да расели или групише на бољој локацији читава насеља претњом да ће, ако не послушају, куће им спалити, а они, зна се, добити по туру... Хоће ли ми неко од „надлежних” одговорити зашто малтене све „избеглице”, сва „памет” и младост, каса и кеса, чак и старачки домови, различите „сигурне куће” и сл. морају да буду у највећем нашем граду? Пумпамо ли ми то Београд да поједе пола од седмомилионске Србијице, да ли је потребно да и „сељаке”, макар и „полутане”, силом грађане, превозимо аутобусима на оранице, испаше и воћњаке? Питао сам својевремено академика Дерока како замишља Београд са милион и по становника.

Одговорио ми је: „Катастрофа”! Немам ништа против оних који – како је у шали рекао Жак Превер – „као и Сена у Париз долазе из провинције”, али добро знам да управо Француска, Немачка, Европа уопште и те како „гаје” на сваки начин (чувене клинике, универзитети, индустрија, смотре културе, туризам и сл.) и своју „провинцију”.

Миодраг Д. Игњатовић-доктор наука, књижевник

PRESS CLIPPING

Петак 08.07.2011. год.

(такође можете прочитати и на сајту Комесаријата за избеглице www.kirs.gov.rs)

ДОБИЛИ СТРУЈУ

Блиц – Београд, Датум : 8.7.2011, Страна : 3

ВИДИКОВАЦ

Станарима избегличког центра на Видиковачком венцу јуче је укључена струја на иницијативу заменика градоначелника Милана Кркобабића, а у договору са генералним директором „Електродистрибуције Београд” Стеваном Милићевићем и градским повереником за избегла и интерно расељена лица Миодрагом Прибиловићем.

Двадесет и једна породица која живи у овом избегличком центру била је без струје скоро месец дана због неизмирених рачуна. ”Дуг који је направљен мора да се измири”, напоменуо је Кркобабић.

НЕ ПОСТОЈИ ОКВИР ЗА БОЉИ ЖИВОТ

Политика, Датум : 8.7.2011, Страна : А16

– Изненађени смо одлуком ЕИБ-а да обустави исплату кредита. После нашег извештаја у јануару, сматрали су да то не би био мудар начин да се Београд приволи да системски реши питање Рома расељених испод „Газеле” – каже Звездан Калмар, координатор „Центра за екологију и одрживи развој” који надгледа испуњавање услова под којим међународне банке одобравају исплате кредита.

– Проблем нису неподобни контејнери за ромске породице у Београду, већ то што не постоји јасан институционални оквир који ће им омогућити бољи живот. Реч је и о Ромима послатим на југ Србије, у нехумане услове, који су се вратили у насеља крај београдских бувљака, јер је и то боље од услова какви су имали у, рецимо, Бојнику и Врању – каже Калмар и наглашава да је обезбеђивање стамбених објеката од чврстих материјала обавеза града на основу Акционог плана за збрињавање Рома.

– Што град упорно понавља да би изградња станова коштала пет милиона евра? Па нико и не тражи нове станове. Хоћемо да ове породице добију кров над главом, а не лимену кутију. Тражили смо да се реновирају старе напуштене куће, чиме би се стамбени проблем домаћинства решио за највише 4.000 евра – каже Калмар.

И чињеница да барем један члан породице расељених Рома није добио запослење битно је утицала да ЕИБ обустави кредитирање.

– Понуде за посао, ако их и буде, не смеју да прихвате јер губе поене потребне за добијање социјалних станова. А они који добију стан не могу да прибаве потребна документа и плаћају комуналије јер немају посао. Неиспуњавање ових обавеза сматра се непоштовањем одредби уговора о коришћењу стана, због чега им се он одузима – наводи Звездан Калмар. На питање шта би истакао као позитиван потез Градске управе, Калмар каже да властима „скида капу” за успешно укључивање ромске деце у образовни систем – школе и вртиће.

„ГАЗЕЛА” ПРЕД КРЕДИТНОМ ПРЕПОНОМ

Политика, Датум : 8.7.2011, Страна : А16

Градоначелник Ђилас најавио да ће новац бити обезбеђен позајмицом од домаћих банака.
– Финансираћемо радове својим средствима, поручује директор ЈП „Путеви Србије” Зоран Дробњак

Европска инвестициона банка обавестила „Путеве Србије” да неће одобрити наставак исплате кредита за обнову моста јер је незадовољна поступањем са Ромима из некадашњег нехигијенског насеља

– Неће бити обуставе обнове „Газеле”, а „Путеви Србије” ће преосталих 30 милиона евра за завршетак радова обезбедити из кредита домаћих банака. Радови ће бити завршени како је и планирано, до 15. новембра – изјавио је јуче градоначелник Драган Ђилас приликом обиласка ПКБ-а. Он је саопштио да је Европска инвестициона банка (ЕИБ) обавестила „Путеве Србије” да није спремна да одобри наставак исплате кредита за „Газелу” јер је незадовољна како су расељени Роми који су живели испод моста.

Ђилас је казао да се доста причало о смештају расељених Рома и да је већ много урађено за њих. Како је истакао, градске власти ће се и даље максимално борити за њихов положај, али се не може прихватити да се неком, „зато што је заузео део земљишта, обезбеди 7,5 квадратних метара стамбеног простора по члану породице и посао за све пунолетне”.

– Одлука да се даље не финансира „Газела” је лоша јер би то значило да би Београђани били у опсадном стању још ко зна колико дуго – нагласио је градоначелник и додао да су градске власти имале низ састанака са премијером Цветковићем о решавању овог проблема.

У изјави за наш лист, генерални директор „Путева Србије” Зоран Дробњак потврдио је да обнова „Газеле” неће бити заустављена.

– На мосту ће до 15. новембра за саобраћај бити оспособљено свих шест коловозних трака. А крај комплетне реконструкције биће у фебруару 2012, односно два месеца пре рока. Ако нам Европска инвестициона банка не одобри повлачење кредитне транше, финансираћемо радове својим средствима – изричит је Дробњак.

У саопштењу којим се јуче огласило ЈП „Путеви Србије” прецизира се да ће данас на рачун овог предузећа бити уплаћена транша ЕИБ-овог кредита од 10 милиона евра, за обављене радове.

Европској инвестиционој банци је, такође, упућен захтев за уплату следеће транше од пет милиона евра, а у „Путевима” очекују да ће то бити реализовано у току наредних месец дана.

„За завршетак радова на рехабилитацији моста „Газела” потребно је још 25 милиона евра, а средства ће бити обезбеђена уз велике напоре Владе Републике Србије, града Београда и ЈП „Путеви Србије” из кредита Европске инвестиционе банке или кредита комерцијалних банака”, закључује се у саопштењу.

Антрфиле : На шта се град обавезао

У складу са програмом Акционог плана за расељавање нехигијенског насеља испод моста „Газела” одлучено је да ће расељене породице бити привремено пресељене у

мобилне стамбене јединице на неколико локација у Београду, до њиховог трајног стамбеног збрињавања.

Уговор о коришћењу мобилних стамбених јединица (који потписују представници расељених породица, прим. аут.) утврђује (...) дужину периода коришћења стамбених јединица до трајног стамбеног збрињавања.

После обезбеђивања неког вида трајног стамбеног збрињавања, расељене породице ће са градом склопити нове уговоре за коришћење тих стамбених јединица.

Изводи из Акционог плана који је Градско веће усвојило у августу 2009. године, а које је „Политика” ексклузивно објавила 26. јуна 2010.

КАРТЕ ЗА МЛАДЕ ИЗ КОЛЕКТИВНИХ ЦЕНТАРА

24 сата, Датум : 8.7.2011, Страна : 5

МАЈИЦЕ Фонд "Ана и Владе Дивац", у сарадњи са Егзит фондацијом и УНХЦР-ом, омогућиће ове године да 45 младих људи из колективних центара, интерно расељених лица и избеглица из приватних смештаја у Србији присуствује Егзиту.

На промотивним штандовима Егзита посетиоци ће моћи да купе специјално дизајниране мајце Фонда "Ана и Владе Дивац" и на тај начин помогну у прикупљању средстава за трајно решење стамбеног питања избеглих и расељених лица у Србији.

PRESS CLIPPING

Понедељак 11.07.2011. год.

(такође можете прочитати и на сајту Комесаријата за избеглице www.kirs.gov.rs)

ПОМОЋ ЗА ИЗБЕГЛИЦЕ

Пресс, Датум : 9.7.2011, Страна : 18

Конкурс

ШАБАЦ - Комисија за избор корисника за откуп сеоских домаћинстава за избеглице објавила је јуче конкурс за додељивање бесповратне помоћи избегличким породицама. Опредељено је 770.000 динара по домаћинству које мора имати окућницу, од чега град Шабац учествује са по 264.000 динара. Конкурс је отворен до 12. августа.

ОДШЕТА ИЗБЕГЛИМ СРБИМА 10,4 МИЛИЈАРДЕ ДОЛАРА!

Ало!, Датум : 11.7.2011, Страна : 2

УСКРО ОДЛУКА СУДА У АМЕРИЦИ О НАДЛЕЖНОСТИ ПО ТУЖБИ ЗА „ОЛУЈУ“

Крајишници, у ниски старт! Суд у Чикагу ће за највише месец дана одлучити да ли је надлежан по тужби коју су Крајишници, прогнани у операцији „Олуја“, поднели против америчке компаније МРПИ, од које захтевају одштету од 10,4 милијарде долара за организовање прогона више од 200.000 Срба из Хрватске!

Уколико одлука буде позитивна, одмах би могли да почну преговори о вансудском поравнању до којег би могло да дође за највише годину дана! Како је за „Ало!“ објаснио директор документационог центра „Веритас“ Саво Штрбац, тужба је поднета суду у Чикагу, али је тужена страна, компанија МРПИ, у којој раде пензионисани генерали војске САД и која је веома блиска с администрацијом у Вашингтону, уложила у августу прошле године жалбу на надлежност суда, тражећи да суђење буде пребачено у Вашингтон, где се налази седиште те фирме. Одлука суда у Чикагу очекује се у наредних месец дана, објашњава Штрбац.

Тужба је поднета у Чикагу, пошто тамо живи велики број Срба, али и оних који су избегли из Крајине због операције „Олуја“ из 1995. године. Тужбу су, у име Крајишника, подигли адвокати из две веома јаке канцеларије у којима су главни људи пореклом Срби. Оштећени Крајишници не морају да плаћају трошкове суђења.

Адвокатске канцеларије су то преузеле на себе, без обзира на коначан исход. А ако буде позитиван, њима по америчким стандардима припада трећина зараде - објашњава Штрбац и додаје да адвокати предвиђају да ће одмах уследити преговори о вансудском поравнању. У супротном, ако суд прогласи да није надлежан и случај оде у Вашингтон, тамошњим судијама ће требати годину дана да се упознају с предметом, а нико не може ни да предвиди колико би само суђење трајало - каже за „Ало!“ Штрбац.

Ипак, како упозорава, Крајишници би требало да буду спремни за акцију! Ако било који суд прихвати надлежност, Крајишници би требало да дају пуномоћје овим адвокатима. За почетак је приложена пуномоћ групе Срба која живи у САД, а тужба је поднета у име свих 200.000 прогнаних Крајишника. Сви они, ма где да се налазе широм света, имали би право да дају пуномоћ и прикључе се одштетном захтеву од 10,4 милијарде долара. „Веритас“ ће помоћи свакоме ко буде хтео да потпише пуномоћ - објашњава Штрбац.

Антрфиле : До краја за правду!

Како објашњава Штрбац, у Милвокију је пре неколико дана основана организација „Српски крајишки сабор“, која ће се бавити борбом за коначно истеривање правде.

- Жеља им је да постану кровна организација свим Србима из Крајине, не би ли повратили све оно што су изгубили током и после рата у Хрватској. Све се то уклопило и у планове „Веритаса“, посебно после пресуде хрватским генералима за заједнички злочиначки подухват. Верујемо да ће, за годину и по - две, када пресуда коначно постане пуноснажна, тај део о злочиначком подухвату да остане у целости - сматра Штрбац.

Фирма америчких генерала

Компанија МПРИ основана је 1987. године, а седиште јој је у Александрији, у Вирџинији. На њеном челу је група пензионисаних генерала војске САД, а у својим редовима има и велики број обавештајаца. Фирма МПРИ је организовала операцију „Олуја“, која је резултирала егзодусом више од 200.000 Срба из Хрватске, а позната је и по наоружавању армије босанских муслимана. „Леђа“ јој држе Бела кућа и Пентагон, без чијег мига ју је немогуће ангажовати, пошто им је основни посао „заштита виталних интереса САД незваничним средствима“.

ПОВРАТАК У ПРИЗРЕН

Вечерње Новости, Датум : 11.7.2011, Страна : 36

Како се очекује, ускоро ће старо српско насеље Пантелија, у центру Призрена, „примити“ прве повратнике Србе, који су јуна 1999. године морали да оду са својих вековних огњишта.

Захваљујући призренском удружењу „Свети Спас“ из Београда, УНХЦР, једном броју невладиних организација, општини Призрен и осталим институцијама, у овом древном царском граду приводе се крају радови на изградњи десет нових кућа за воне Србе који су изразили жељу да се врате у свој родни крај.

Како се планира, ускоро ће у овом насељу бити изграђено још десетак кућа.

Иначе, до јуна 1999. године у Призрену је живело преко десет хиљада српских душа, а данас је у њему остало свега осамнаесторо Срба. Почетак повратка Срба у овај древни град посебно је обрадовао оца Михајла, старешину манастира Св. арханђели, надомак Призрена. Присуствујући недавном традиционалном дружењу Призренаца у Београду, отац Михајло је, између осталог, рекао: - Посебно ме радује што је отпочео повратак Срба у овај царски град. Призрен је најлепши град на Косову и Метохији, а живети у њему је право задовољство, јер он има душу и посебну лепоту - рекао је отац Михајло.

Иначе, у последњих неколико година у овом граду није било никаквих ексцеса на преостали српски живаљ, нити на Србе повратнике у селу Новаке у Средачкој жупи. И недавна посета Срба, којима се граде куће у овом граду, протекла је без икаквих проблема. Да ли ће повратак првих десетак породица подстаћи и остале Србе да се врате на своја вековна огњишта у овом древном граду, остаје да се види. Мирослав Тодоровић Београд

ТЕСЛА БАНКА НЕЋЕ ГУЛИТИ ПОВРАТНИКЕ

Дневник, Датум : 10.7.2011, Страна : 2

МИЛОРАД ПУПОВАЦ РАЗУВЕРАВА ИЗБЕГЛИЧКА УДРУЖЕЊА

Почетком седмице одржана је у Загребу прва седница акционара »Тесла банке«, чиме је покренута докапитализација ове финансијске институције чији је прокламовани циљ да обезбеди основне економске услове за одрживи повратак и останак Срба у Хрватској. Међутим, свега неколико дана касније на Скупштини дијаспоре и Срба из региона одржаној у Београду, било је доста опречних коментара, па је тако ресорни министар Срђан Срећковић оценио да се ради о пионирском пројекту који треба да подстакне и добросуседске односе и економску сарадњу, док су представници Коалиције удружења избеглица отворено рекли да Тесла банку не виде као могући подстицај повратку, осим ако се она, приликом свог пословања, не одрекне профита.

Милорад Пуповац, председник Српског националног већа, које је иницијатор пројекта оснивања Тесла банке, каже за „Дневник” да ће се та финансијска институција разликовати од других управо по томе што неће бити класична комерцијална банка.

– Тесла банка ће више бити фонд за развој, који ће људима помагати да оно што сами не могу да ураде, ураде уз помоћ банке. Али не тако што ће се она понашати као каса узајамне помоћи или, пак, тако што ће их кроз камате огулити, него тако што ће им обезбедити услове да постану добри привредници. Скептици не разумеју да наш циљ није да продајемо новац, већ да с парама које имамо „стварамо” људе који ће сами моћи да стварају паре. А од тих пара ће онда користи имати и они сами и банка – објашњава Пуповац.

Он је одбацио и примедбу да „избегличка популација није кредитно способна”, те неће бити у стању да врати позајмицу, без обзира на то колико она била повољна.

– Наравно да ми јако добро знамо да избегличка популација није кредитно способна. Па да јесте кредитно способна, ми ову банку не бисмо ни формирали.

Дакле, Тесла банка је и основана зато да би избеглице и повратници могли лакше доћи до новца, да би тај новац са сигурношћу инвестирали и да би, на концу, могли бити сигурни да ће од тога што произведу добити новац натраг. За нас су потенцијално кредитно способни сви који су радно способни.

Тесла банка, која је настала преузимањем загребачке »„А штедне банке малог подузетништва«”, за сада је у већинском власништву Владе Војводине, с тим да је деоничар у међувремену постао и Фонд за развој Србије. Када је реч о Влади Хрватске, Пуповац наводи да она у овом тренутку у стављању банке на ноге учествује на два начина.

– Најпре, Влада Хрватске је најавила подршку привредницима и великим компанијама које улазе у Тесла банку. С друге стране, ту је и обезбеђивање простора за рад банци у Загребу и неким другим местима. За нас је то у овој фази довољно, а у следећем буџетском периоду ћемо се потрудити да се осигура и другачије присуство Владе Хрватске.

Када је реч о другим потенцијалним акционарима, за сада пакет деоница имају шећерана из Жупање, те једна од компанија из састава концерна »”Агрокор”«, а учешће је најавила и

новосадска Месна индустрија „Матијевић”. Ипак, много се више очекивало и очекује од привредника који воде порекло из Хрватске а свој су бизнис развили у Србији.

– Људи су још увек опрезни, што је и разумљиво, јер ни ми ни од кога не очекујемо да поклања новац. У сваком случају, ако је неке потребан аргумент више да се увери у то да је Тесла банка озбиљна ствар, ми ћемо тај аргумент обезбедити – поручује Пуповац.

Говорећи о томе када би Тесла банка могла да пласира прве кредите, саговорник „Дневника” најавио је да би ти пласмани могли кренути већ на јесен, а најкасније до краја године.

– **Иначе, наш циљ није само помоћ повратничким срединама и повратницима, нити је то само прекорганична сарадња. Наш циљ је и пословна сарадња између Хрватске и Србије.** И ми Тесла банку видимо као средство за јачање те сарадње, а то ће онда отворити простор и за њен озбиљнији утицај на хрватском финансијском тржишту.

Антрфиле : Више Срба него 2001.

По речима Милорада Пуповца, СНВ још није добило званичне податке о резултатима пописа становништва у Хрватској. „Постоје за сада само процене за поједина подручја, према којима можемо очекивати да ће број припадника српске заједнице бити нешто већи него што је био на попису из 2001. Да ли је то довољно или не, још не могу коментарисати, али несумњиво је да нису сви Срби превладали баријере створене током ратних година. И то је посао који нам тек предстоји”, каже председник Српског националног већа.

НЕМА МЕСТА ЗА ЛАЖНЕ ПОВРАТНИКЕ

Правда, Датум : 9.7.2011, Страна : 4

РАДОЈИЦА ТОМИЋ, МИНИСТАР ЗА ЗАЈЕДНИЦЕ И ПОВРАТАК У ВЛАДИ КОСОВА

Многи су отуђили своју имовину, али им то не смета да буду на списку народних кухиња у Србији, и да се уз то појављују са захтевима да им се сагради кућа коју би, колико сутра, продали

ПРИШТИНА – Није фраза ако кажем да је опстанак Срба, који су претрпели свакојаке недаће и невоље у протеклих 12 година на Косову и Метохији, приоритет над свим приоритетима Министарства за заједнице и повратак у влади Косова, каже за „Правду“ министар Радојица Томић.

По његовом мишљењу, они који су са својим породицама опстали на Косову, према свим моралним и било којим другим критеријумима, заслужују да се њихов статус уреди, да стану на ноге и да почну да живе „као сав нормалан свет“.

– Време је да дете из те српске породице, независно у којој руралној средини живи, изађе из зачараног круга и да за њега сазнају сви они који су се у протеклих 12 година клеали се у то дете и у његове родитеље, доказујући да раде у њиховом интересу. Нажалост, реалност на терену демантује њихова заклињања и правдања да су учинили све да српска заједница на Космету постане равноправан део цивилизованог света – каже министар Томић.

Томић каже да се у последњих годину дана много тога променило, почев од чињенице да он на функцију министра није дошао по аутоматизму, већ га је „народ изабрао“.

– Људи очекују да испунимо предизборна обећања и, заиста, дошао је тренутак да се прекине са политиком превара и лажних обећања. Ово је тренутак суочавања с истином, гледања очи у очи са људима који имају бројне проблеме, од којих не зависи само њихов

појединачни опстанак на своме, већ и опстанак целокупне српске заједнице на Косову – каже министар, наводећи да је безбедносна ситуација далеко боља, али да је економски положај из дана у дан све тежи и тежи.

Проблем у достигању зацртаних стандарда и реализацији програма повратка представља и недостатак средстава.

– Економска криза понајвише се осећа у овом министарству.

За ову буџетску годину у односу на претходну министар - ству је за два милиона евра умањен буџет (прошле године је износио око 10 милиона евра), због чега ће више десетина већ припре - мље - них пројеката морати, уколико се не нађу донатори, да сачека наредну буџетску годину.

По Томићу, проблем опстанка представља недостатак образовних институција на српском језику у изолованим српским срединама.

– Да би породице опстале, мора се обезбедити школовање деци, да не наводим средине из којих ђаци путују по два три сата аутобусима до школе и назад.

Уколико, у сарадњи са институцијама Србије и међународне заједнице, успемо да превазиђемо свеукупне проблеме образовног система, уверен сам да ће српска села, па и повратничка, оживети.

У Призрен, где се већ вратило десет српских породица и где се на списку интересената налази још педесетак Призренаца, чије се куће обнављају у складу с посебним пројектом Европске комисије, УНХЦР-а и Владе Србије.

– Свакој спаљеној или порушеној кући мора бити враћен стари изглед. Мора се сачувати самосвојност изгледа старе српске куће у насељу Поткаљаја у Душановом граду – каже Томић, наводећи да обнова једне куће површине од 40 квадрата кошта и до 50 000 евра, на шта нису рачунали донатори у тренутку уговарања пројекта.

– **Прекинули смо праксу фиктивног повратка и градње стотина кућа, које зврје празне или су, још док су биле у изградњи, продате. Не желимо да се понови случај Српског Бабуша код Урошевца, где је изграђено 45 кућа, без једног јединог повратника, Зочишта код Ораховца, где се у 44 куће нико није вратио, или случај Накарада и Доброг дуба код Косова Поља, у којима су куће, док је градња још трајала, већ промениле власника – наводи Томић.**

Он тврди да мора да се усагласе спискови расељених и интерно расељених лица, како би се избегла политика богаћења на рачун оних који стварно желе да опстану и оних који желе да се врате на своје. Наиме, према евиденцији овог министарства, више хиљада носилаца домаћинства отуђило је своју имовину на Косову, али им то не смета да се воде на списку корисника колективних центара и народних кухиња у Србији и да се уз то појављују са захтевима да им се сагради кућа, коју би, како он каже, колико сутра продали.

– Очекујемо да Европска комисија повећа износ својих донација и тако нам олакша реализацију пројекта одрживог опстанка, као и наставак пројекта повратка, али не више, као што је то била пракса, фиктивног организованог повратка, већ индивидуалног, по жељи носилаца домаћинства, у местима из којих су расељени или у места по њиховом избору – закључује Томић.

Антрфиле : Серија злоупотреба

Према званичним подацима УНХЦР-а, на Косово се вратило нешто више од 22.500 Срба. Међутим, тај податак постаје фиктиван када се успореди са подацима о броју присутних повратника. Испада да се вратило 2.000 до 3.000 Срба, док су остали, углавном лица старија од 65 година, стављена на списак повратника само зарад остваривања пензије у износу од 45 евра, коју исплаћује Министарство рада и

социјалне политике у влади Косова, или су назови повратак искористили да продају обновљену кућу и имовину.

PRESS CLIPPING

Четвртак 14.07.2011. год.

(такође можете прочитати и на сајту Комесаријата за избеглице www.kirs.gov.rs)

НОВАЦ ЗА ГРАЂЕВИНСКИ МАТЕРИЈАЛ

Дневник, Датум : 14.7.2011, Страна : 14

ЗА ЗБРИЊАВАЊЕ ИЗБЕГЛИХ И РАСЕЉЕНИХ 1,3 МИЛИОН ЕВРА

Потпредседник Владе Србије задужен за социјална питања Јован Кркобабић уручио је јуче представницима 46 општина и градова решења о додели новчане помоћи за интеграцију избеглица и побољшање животних услова интерно расељених с Косова и Метохије и у самој Покрајини. Фонд од укупно 130 милиона динара (1,3 милион евра) обезбедио је Комесаријат за избеглице из републичког буџета.

Кркобабић је објаснио да је овај новац намењен за куповину 160 пакета грађевинског материјала за завршетак започетих стамбених објеката и адаптацију неоговарајућих, као и доделу 480 пакета за доходовно привређивање, односно економско оснаживање избеглих и интерно расељених лица.

На свечаности у Палати „Србија,, Кркобабић је подсетио на то да у Србији има још око 75.000 избеглица из Хрватске и Босне и Херцеговине и око 230.000 интерно расељених с Косова и Метохије. Он је додао да је затварање колективних центара велики и тежак проблем, и навео да је ове године планирано затварање 10, од укупно 52 колективна центра.

Српски комесар за избеглице Владимир Цуцић навео је да је у протекле три године из републичког буџета издвојено укупно 5,4 милиона евра и да је, захваљујући тој помоћи, стамбени проблем решило 1.200 избегличких и расељених породица, а 1.400 је добило подршку која им је омогућила економско осамостаљивање. Цуцић је навео да је у том периоду, захваљујући УНХЦР-у и донаторима, укупно на овај начин збринута 5.436 породица. Истовремено је затворено 28 колективних центара, из којих је исељено и стамбено збринута 2.828 корисника.

Српски комесар за избеглице је најавио да највећи посао тек предстоји јер су одржани технички разговори за припрему регионалне донаторске конференције из чијег фонда би Србија требало да добије око 300 милиона евра за збрињавање 16.780 најугроженијих породица избеглих и расељених.

ПАКЕТИ ЗА 142 ПОРОДИЦЕ

Правда, Датум : 14.7.2011, Страна : 18

ПАРАЋИН – Избеглим и расељеним породицама на подручју параћинске општине у МЗ „Врапчане“, НВО Центар за комуникацију „Правда“ и општинско Повереништво за избеглице поделили су око четири тоне хране, које је параћинска општина добила као донацију од републичког комесаријата за избеглице.

У ЧИКАГУ УСПЕШНО ОРГАНИЗОВАН ОМЛАДИНСКИ КОШАРКАШКИ КАМП "ХОД", КОЈИ ЈЕ ИМАО И ХУМАНИТАРНИ КАРАКТЕР

ХУМАНИТАРНИ фонд "Ана и Владе Дивац" организовао је у Чикагу омладински кошаркашки камп, у којем је 90 деце, узраста од 8 до 17 година, тренирало са Владом Дивцем.

На првим тренинзима, млади кошаркаши и кошаркашице учили су технику кретања по терену, додавања лопте и многобројне кошаркашке трикове.

- Изузетно сам поносан на то што је велики број малишана допринео да кроз учење и дружење заједно постигнемо много више од саме игре. У овој малој школи, поред учења кошарке, циљ је био да деци покажемо на који начин би требало да се поставе према тиму, саиграчима и тренерима, јер сматрам да су понашање у екипи и тимски дух од пресудне важности за развој једног младог човека - додао је Дивац.

Кампу се придружио Скот Полард, који је некада са Дивцем играо за Сакраменто, и на тај начин омогућио младим кошаркашима да открију своје скривене таленте. **Последњег дана кампа у свечаној сали манастира Нова Грачаница на донаторској вечера, више од 150 људи донирало је око 15.000 долара. Прикупљена средства биће употребљена за решавање трајног смештаја избеглих и расељених породица које и даље живе у колективним центрима у Србији.**

PRESS CLIPPING

Петак 15.07.2011. год.

(такође можете прочитати и на сајту Комесаријата за избеглице www.kirs.gov.rs)

ПОПИЛИ И ПОЈЕЛИ ДВА МИЛИОНА ЕВРА

Политика, Датум : 15.7.2011, Страна : А4

Институције у БиХ и њихових 22.000 запослених и даље највеће трошације у региону

Сарајево – Институције БиХ задржале су прво место у региону по расипништву које су порески обвезници морали да плате са безмало милијарду конвертибилних марака, пола милијарде евра.

Ревизорски извештаји откривају да је 68 различитих институција половину те суме потрошило на плате и накнаде трошкова 22.000 запослених, а да су милиони, упркос побољшању финансијске дисциплине, отишли на путовања, телефонирање, јело и пиће...

„Велики број позитивних ревизорских извештаја говори да је боља финансијска дисциплина, да институције БиХ троше у складу са законом, али не и са моралним нормама”, каже за „Политику“ главни ревизор БиХ Миленко Шего напомињући да алудира на „непримерену потрошњу”.

За путне трошкове издвојено је више од 18 милиона КМ, за телефонске и поштанске услуге 10,7, на капиталне издатке отишло је 59 милиона, док је на име репрезентације потрошено више од четири милиона КМ.

Није се штедело ни на употреби службених возила, што потврђује и 35 препорука ревизора, затим на исплатама по основу уговора о делу, те „стимулацијама” и „накнадама” за прековремени рад.

Главни ревизор за илустрацију те „непримерене” и „неморалне” потрошње наводи трошкове репрезентације и телефонирања, те Уставни суд БиХ у којем је прошле године запосленима исплаћен регрес за годишњи одмор у износу 4.000 КМ, док је у свим другим институцијама по истом основу исплаћено по 500 КМ.

„То јесте било у складу и са законом и са прописима, али је и непримерено, мора се имати на уму, како то ми ревизори кажемо, ’контролно окружење’,“ оцењује Шего и наглашава да „све” што се коси са моралним нормама „превазилази” ревизорску надлежност. „Ми дајемо мишљење и препоруке, а зна се ко мора да доноси законе и правила потрошње, да позива неодговорне на одговорност.”

Не умањујући проблем „значајних” кршења прописа, пропуста и недостатака у пословању институција, Шего ипак сматра да је финансијска дисциплина у 2010. у односу на све претходне године, била „боља”.

У извештају Канцеларије за ревизију институција БиХ наведено је да је мишљење са резервом добило 17 институција, док су остале добиле мишљење без резерве, са „скретањем пажње” на неке појаве које могу ескалirati ако се не уклоне или без „скретања пажње”.

Мишљење са резервом добиле су веће институције на које „отпада” око 600 милиона КМ буџета и у којима су ревизори учили „значајније” кршење законских прописа и неке друге „пропусте”.

Међу њима су и оне које су ревизори „прозивали” и претходних година, а то су, између осталих, Управа за индиректно опорезивање, затим Министарство иностраних послова БиХ, као и министарства одбране и за људска права и избеглице, те Фонд за повратак, СИПА, Дирекција за цивилно ваздухопловство и неке друге.

ПОДРУГЉИВО И НЕИСТИНИТО О СРБИМА ИЗ ХРВАТСКЕ

Данас, Датум : 15.7.2011, Страна : 8

Поводом текста „Док једнима не омркне, другом не осване“ (Данас, 27. јун 2011)

РЕАГОВАЊЕ

Новинарка Тамара Калитерна је у тексту под насловом „Док једнима не омркне, другом не осване“ који је 27. јуна објавио дневник Данас, у рубрици „Дијалог“ на некоректан начин напала мене, избјегличка удружења, а прије свега, садржај Отвореног писма које смо упутили шефовима држава, влада и министрима спољних послова земаља чланица ЕУ. У Отвореном писму тражили смо да Европска комисија отвори суштински дијалог са Хрватском у вези с проналажењем свеобухватног, праведног и трајног рјешења проблема избјеглих и прогнаних Срба из Хрватске.

Шта је то наљутило Тамару Калитерну у мом тексту? Прво, изгледа да је то број избјеглих и прогнаних Срба из Хрватске. Тамара Калитерна успоређује попис становништва у Хрватској 1991. и 2001 године само кроз рубрику Срби и констатује да је број Срба смањен за 380.032, што је, по њој, много мање од бројке 500.000 коју ја користим у Отвореном писму и другим текстовима и јавним наступима. Међутим, поменута новинарка не узима у обзир слиједеће чињенице.

Према попису 1991. године у Хрватској је регистровано 287.836 грађана који су се изјаснили као Југославени, регионално одређени или се уопште нису изјаснили у смислу националне припадности, док је према попису из 2001. регистровано свега 116.407 грађана који су се изјаснили као регионално одређени или се уопште нису изјаснили у смислу националне припадности.

Може се веома јасно уочити да је између два пописа број неопређених грађана у смислу националне припадности смањен за 171.429.

Поставља се питање гдје је нестало наведених 171.429 грађана? Позната је чињеница да је уочи и за вријеме пописа 1991. године у Хрватској владало антисрпско расположење, појављивала се усташка иконографија, Срби отпуштани с посла, вршени притисци да се селе из Хрватске, рушени им споменици и др.

Сасвим је логично да је један дио Срба који је живио у већим хрватским градовима сматрао да ће бити заштићен ако се не изјасни у смислу националне припадности.

Наша је процјена да од наведених 171.429 грађана колико их је регистровано мање између два пописа барем двије трећине су српске националности, а да су под притисцима и претњама протјерани из Хрватске Као што се може веома јасно

уочити број од 500.000 избјеглих и прогнаних Срба из Хрватске није измишљен, него је, нажалост, тачан.

Тамара Калитерна подругљиво и неистинито пише да, цитирам, „Срби избјегли из Хрватске имају две кровне организације и сложне су, јер само слога Србина спасава, да се не уједињују... Сви су на буџету Срба у Србији - пореских обвезника“. Истина је да су се готово сва удружења избјеглих и прогнаних Срба из Хрватске (укупно 104) ујединила око Петиције формалним потписивањем подршке и овјером потписа. Скениран докуменат са овјереним потписима подршке

Петицији представника наведених удружења налази се на сајту Коалиције удружења избјеглица. Посебно желим истаћи да избјегличка удружења не само да нису на буџету Србије већ велика већина њих нема чак ни канцеларију за рад.

Тамара Калитерна помиње у свом тексту спискове оптужених на подругљив начин јер не зна или неће да зна да Хрватска од завршетка рата користи механизам спискова као средство засташивања избјеглица с циљем да их одврати од повратка у свој завичај. Под притиском међународне заједнице Хрватска је крајем прошле године доставила Министарству правде Србије списак од 1.549 осумњичених, оптужених и осуђених лица за ратне злочине. Међутим, није доставила списак осумњичених, оптужених и осуђених лица за остала кривична дјела из ратног периода што оставља простор за манипулације.

Тамара Калитерна пише, између осталог, да је Петиција, цитирам, „послата на 175 адреса у свету и остављена у писарницама за председника и премијера Србије и шефове посланичких група, али су то озбиљни људи који на петицију нису реаговали“. По нашем мишљењу председник и премијер Србије воде политику гурања права 500.000 избјеглих и прогнаних Срба и преко 100.000 грађана Србије који су оштећени у својим имовинским правима у Хрватској под тепих, сматрајући да ће на тај начин допринијети јачању добросусједских односа и помирењу, као и да ће добити „кредит“ код Хрватске како нам не би правила проблеме када постане члан Европске уније.

Тамара Калитерна ми, такође, импутира да газим осму божју заповијест јер сам рекао да су Срби из Хрватске највеће жртве ратова на простору бивше Југославије што према њој није истина. Ако је више од 70 одсто једног народа протјерано из свог завичаја и ако велика већина њих не може остварити своја основна људска права 16 година послерије завршетка рата, онда се поставља питање ко газу осму божју заповијест.

Жао ми је што текст Тамаре Калитерне одише духом подругљивости и што није утемељен на чињеницама. Ја себе не сматрам никаквим вођом, како ми импутира поменути новинарка, него само настојим да, заједно са својим колегицама и колегама из избјегличких удружења, допринесем проналажењу свеобухватног, правичног и трајног рјешења проблема избјеглих и прогнаних Срба и осталих оштећених грађана у Хрватској путем разговора и преговора у троуглу Београд - Загреб - Брисел.

Аутор је председник Коалиције удружења избјеглица

PRESS CLIPPING

Субота 16.07.2011. год.

(такође можете прочитати и на сајту Комесаријата за избеглице www.kirs.gov.rs)

ПАТРИЈАРХ ПРИМИО ИЗБЕГЛИЦЕ

Народне новине – Ниш, Датум :15.7.2011, Страна : 10

СРБИ ИЗ ХРВАТСКЕ ТРАЖЕ ПРАВЕ ПРЕДСТАВНИКЕ

БЕОГРАД - Патријарх српски Иринеј разговарао је у Београду са делегацијом 104 удружења избеглих и прогнаних Срба из Хрватске, саопштила је Коалиција удружења избеглица.

У саопштењу се наводи да су чланови делегације упознали патријарха са бројним проблемима са којима се суочавају избегли и прогнани Срби у Хрватској и уручили му извештај о неиспуњавању обавеза Владе Хрватске из Поглавља 23 Правосуђе и људска права.

У извештају избегличких удружења наводи се да "Хрватска није вратила одузета имовинска и стечена права избеглим и прогнаним Србима, да није успоставила независно, непристрасно и ефикасно правосуђе у области суђења за ратне злочине и друга кривична дела у ратном периоду и да није завршила процес ексхумације и идентификације посмртних остатака Срба из преко 600 познатих гробних места".

Чланови делегације су, такође, упознали патријарха да је 70.000 оштећених грађана потписало подршку Петицији избеглих и прогнаних, Срба којом траже да Хрватска испуни европске стандарде у поштовању људских права.

Коалиција је у саопштењу навела да је патријарх дао благослов Петицији избеглих и прогнаних Срба из Хрватске и подршку наставку акције прикупљања потписа подршке Петицији.

Патријарх је, како пише у саопштењу, одржао иницијативи удружења да Скупштина Србије усвоји Резолуцију о поштовању људских права избеглих и прогнаних Срба из Хрватске.

ЗА ПРОБЛЕМЕ ИЗБЕГЛИЦА 1,3 МИЛИОНА ДИНАРА

Грађански лист, Датум : 13.7.2011, Страна : 5

Потпредседник Владе Србије за социјалну политику Јован Кркобабић уручиће сутра представницима 46 општина решења о додели новчане помоћи за решавање проблема избеглица и интерно расељених лица с Косова и Метохије. На свечаности у Палати Србија, решења о новчаној помоћи у укупном износу од 1,3 милиона динара примиће председници општина и градоначелници неколико градова.

Средства је обезбедио Комесаријат за избеглице из републичког буџета, а намењена су за решавање стамбених питања 160 породица избеглих и интерно расељених и економско оснаживање још 460 породица.

Свечаности ће присуствовати представници УНХЦР-а, Делегације Европске уније у Србији, Амбасаде САД, Комесаријата за избеглице као и релевантних институција Републике Србије, Аутономне Покрајине Војводине и локални повереници за избегле и расељене.

УКРАТКО

Вечерње Новости, Датум : 16.7.2011, Страна : 4

ПАРАЋИН - Најсиромашније избегличке породице и расељени са Косова добили су још четири тоне хране од Републичког комесаријата за избеглице. Помоћ је дистрибуирана преко локалне самоуправе, Повереништва за избеглице и организације "Правда".

САМО ОВДЕ УМЕМ ДА ЖИВИМ

Вечерње Новости – Србија, Датум : 16.7.2011, Страна : 19

СРБИ КОЈИ СУ СЕ ИЗ ИЗБЕГЛИШТВА ВРАТИЛИ У МЕТОХИЈСКО СЕЛО БРЕСТОВИК, НЕДАЛЕКО ОД ПЕЋИ, ВЕРУЈУ У ОПСТАНАК

Миодраг и Слајана Дашић, са четворо деце, тврде да је, ипак, најбоље на свом огњишту

ПЕЋ - Свесни да се само једно место на свету може назвати домом, повратници у Брестовик, село надомак највећег града у Метохији, испод самих врхова Проклетија, већ седам година опстају и живе животом као и пре избеглиштва.

Настањени у четрдесетак кућа саграђених средствима италијанске владе, њих 80 - међу којима и десетак малишана - поносни су на опстанак, а још поноснији на чињеницу да је у селу, откако су се вратили, рођено шесторо деце...

- Живот ти је тамо где рађаш и подижеш децу, а ја само овде умем да живим - вели Миодраг Дашић (51), који са супругом Слајаном (35) има четворо малишана: дванаестогодишњу Бранку, два лета млађу Марту, те Марију од шест и Миљана од четири године.

Дашићи, засада, у Брестовику предњаче по броју наследника, али се надају да ће њихов рекорд ускоро бити „оборен“, тим пре што међу повратницима има и млађих људи...

- Иако нам много тога недостаје, не оскудевамо у основним условима за живот.

Уосталом, ништа боље није нам било ни у Крушевцу, Крагујевцу, Великој Плани и Новом Саду, где смо се у расељењу потуцали, мењајући смештај на сваких неколико месеци... Јесте нам све било доступно, али нисмо имали новац, док овде, ко хоће да ради, може да обезбеди довољно за живот. Ето, ми обрађујемо четири хектара имања под кукурузом, исто толико под пшеницом, имамо пет крава, четири свиње, а кокошке и осталу пернату живину више и не бројим - набраја

Слајана, док показује крцат воћњак којем се највише радују малишани.

Јер, мада још нејаки, мали Дашићи задовољни су животом у Брестовику и верују како ће остати овде да живе. Да буду своји на своме...

Иначе, повратници у ово село ослањају се на суседна српска, такође повратничка насеља - Сигу и Љевошу - у којима је по 20 породица сличне судбине. Док објашњавају да се, као и у осталим метохијским селима, баве углавном пољопривредом, истичу да су готово сви обухваћени неким видом помоћи из Србије: било у виду такозваних минималних примања, било социјалне помоћи или дечјих додатака... Захвални на томе, повратници истичу да им недостају многобројни витални објекти - дом здравља, пошта и друге установе које су у оближњој Пећи запосели Албанци.

Антрфиле : ОПСТАНАК

ДА је повратак на плодну метохијску земљу могућ, тврди и Жарко Перић (51), који је са породицом, 1999, избегао у Крагујевац. Иако један број његове чељади још живи у граду на Лепеници, Жарко истиче како је прави опстанак могућ само ако се врате читаве породице, поготово оне са децом. Јер, некада је у Брестовику „живо“ било чак 120 српских кућа...

СТРАТЕГИЈА

ОСИМ учестале крађе шуме, повратници у Брестовик тврде да, засада, немају озбиљнијих проблема са Албанцима, удаљеним око километар и по од села. Али страхују од продаје српских имања јер Албанци смишљено купују домаћинства на почетку и на крају села, како би их окружили. Слађана Дашић, зато, сматра да држава Србија томе мора да стане на пут.

PRESS CLIPPING

Понедељак 18.07.2011. год.

(такође можете прочитати и на сајту Комесаријата за избеглице www.kirs.gov.rs)

ЗА ЗБРИЊАВАЊЕ ИЗБЕГЛИХ И РАСЕЉЕНИХ 1,3 МИЛИОНА ЕВРА

БЕОГРАД, 13. јула (Танјуг) - Потпредседник Владе Србије задужен за социјалну политику Јован Кркобабић уручио је данас представницима 46 општина и градова решења о додели новчане помоћи за интеграцију избеглица и побољшање животних услова интерно расељених са Косова и Метохије и у самој покрајини.

Средства у укупном износу од 130 милиона динара (1,3 милиона евра) обезбедио је Комесаријат за избеглице из републичког буџета.

Кркобабић је објаснио да су ова средства намењена за куповину 160 пакета грађевинског материјала за завршетак или адаптацију неадекватних стамбених објеката, као и 480 пакета за доходовно привређивање, односно економско оснаживање избеглих и интерно расељених лица.

На свечаности у Палати Србија Кркобабић је подсетио да у Србији има још око 75.000 избеглица из Хрватске и Босне и Херцеговине и око 230.000 интерно расељених са Косова и Метохије.

Он је додао да предстоји велики и тежак проблем збрињавања најугроженијих избегличких породица и затварања 52 преостала колективна центра, од којих би 10 требало да буде затворено ове године.

Кркобабић је подсетио да је у сарадњи са друштвено одговорним компанијама почела акција затварања неформалних колективних центара којих има нешто више од 20 са око 1.500 избеглих и расељених.

Српски комесар за избеглице Владимир Цуцић је навео да је ово шеста транша новчане помоћи која се од 2008. године додељује општинама и градовима на основу локалног акционог плана.

У протекле три године из републичког буџета обезбеђено је укупно 5,4 милиона евра, навео је он и додао да је захваљујући тим средствима стамбени проблем решило 1.200 породица избеглих и интерно расељених лица, а 1.400 је добило подршку за економско осамостаљивање.

Истовремено је, уз подршку УНХЦР-а, ЕУ и других донатора, затворено 28 колективних центара из којих је исељено и стамбено збринуто 2.828 корисника, подсетио је Цуцић.

Према његовим речима, УНХЦР је од 2009. уложио више од 126 милиона динара за интеграцију 204 избеглицке породице и побољшање услова живота 72 интерно расељене породице.

Помоћ УНХЦР-а у овој години износи, како је казао, више од 89 милиона динара од чега је већи део намењен интеграцији избеглица, а 21 милион за куповину домаћинства, пакете грађевинског материјала и економско оснаживање интерно расељених с КиМ.

Поред тога, од 2008. године обезбеђено је укупно 4,2 милиона евра помоћи из предприступних фондова ЕУ, рекао је Џуџић истакавши да уз помоћ међународне заједнице "збрињавамо пет породица дневно".

Све то је "увртира" за највећи посао који тек предстоји, рекао је он и објаснио да су одржани технички разговори за припрему регионалне донаторске конференције из чијег фонда Србија треба да добије 300 милиона евра за збрињавање 16.780 најугроженијих породица избеглих и расељених.

Члан градског већа Ниша Милорад Стошић је навео да је на подручју тог града било 6.000 избеглица, а само 56 још није интегрисано.

Од 20.000 интерно расељених збринуто је свега 2.100, а највећи проблем представља збрињавање оних који живе у приватном смештају, а немају никакву имовину, истакао је Стошић.

Он је навео да је град Ниш обезбедио земљиште за монтажне куће и изразио наду да ће се наћи средства за ово решење, као и затварање јединог преосталог колективног центра.

Мала општина Зубин Поток са 10.000 становника, тренутно има 213 интерно расељених из других делова Ки М, као и 68 избеглих Срба из Хрватске, навео је председник ове општине Славиша Ристић.

Он је нагласио да је Зубин Потоку добродошла помоћ од укупно 4,6 милиона динара за завршетак 20 кућа и економско оснаживање расељених из других делова покрајине и навео да је планирана изградња још једног насеља до 2013. године за иселење четири колективна центра.

Свима који не могу да се врате на своја имања и огњишта на КиМ, Ристић је поручио да су добродошли у Зубин Поток.

ЗАБРАН ЈЕНО ЈЕ ХРАНИТИ СРБЕ!

Куир, Датум : 17.7.2011, Страна : 2

Скандал у црној гори

Подгоричка народна кухиња не даје храну сиромашним грађанима који нису црногорски држављани

БЕОГРАД - Ниси Црногорац? Онда гладуј!

Подгорица је коначно отворила народну кухињу, али уз један услов - нема хране ако ниси Црногорац! Због критеријума држављанства, класичног примера дискриминације, протестовала је НВО Акција за људска права. Они су апеловали на градоначелника Подгорице Миомира Мугошу да преиспита своју одлуку.

- Право на заштиту од глади заштићено је чланом 11, став 2, Међународног пакта о економским, социјалним и културним правима, који обавезује Црну Гору. Молим вас да хитно преиспитате критеријум држављанства корисника, имајући посебно у виду да поменути пакт изричито забрањује дискриминацију - навела је у писму Мугоши Теа Горјанц-Прелевић, извршни директор Акције за људска права.

Министар рада и социјалне политике Расим Љајић каже да у Србији свако ко има пријаву пребивалишта може да користи услуге народних кухиња.

- Избегла и интерно расељена лица остварују то право избегличким легитимацијама. Ромима, који се најчешће хране у народним кухињама, не тражимо никаква

документа, јер их углавном немају. Не знам који је мотив Црногораца, али свакако да није у складу с међународним стандардима - наглашава Љајић.

Драгица Кљајић, координатор Програма народних кухиња, каже за Курир да у Србији никоме није ускраћено право на храну.

- Држављанство не сме да буде услов! Довољна је само пријава места боравка да би се користиле услуге народне кухиње. Нама је неважно да ли хранимо Кинешчића, Американца, Рома... Наметати услов држављанства је чист пример дискриминације - тврди Кљајићева.

Градоначелник Миомир Мугоша, иако је тражио и добио питања Курира и обећао да ће на њих одговорити, до закључења овог броја није се огласио.

Антрфиле : Мож да бидне, ал' не мора да значи

Портпарол црногорске владајуће ДПС Рајко Ковачевић признаје да је случај народне кухиње у Подгорици подигао велику прашину.

- Надам се да ће градоначелник Мугоша и градска власт наћи некакав модел да се ревидира тај критеријум држављанства - каже Ковачевић.

PRESS CLIPPING

Уторак 19.07.2011. год.

(такође можете прочитати и на сајту Комесаријата за избеглице www.kirs.gov.rs)

И ЛЕКАРЕ РЕТКО ВИЂАЛИ

Вечерње Новости – Србија, Датум : 19.7.2011, Страна : 18

ПОЧЕЛО РАСЕЉАВАЊЕ ЗАБАЧЕНОГ КОЛЕКТИВНОГ ЦЕНТРА У СИЋЕВАЧКОЈ КЛИСУРИ

Кроз Центар прошло 86 породица, а остао само онај ко није имао куд

НИШ - Прве избеглице напустиле су Колективни центар у Сићеу, а до краја месеца одлазе и остали станари, сазнају „Новости“. Откако је отворен 1992. године, кроз сићевачки колективни центар прошло је 86 породица.

Ту су спас од несреће потражиле жртве свих претходних ратова са територије бивше Југославије: избеглице из Хрватске, БиХ, са Космета. У 2011. години било их је 32, међу којима 10 из првог хрватско-босанског егзодуса Срба.

У Комесаријату за избеглице даноноћно траже решења за кров над главом људи који су се годинама потуцали. У решавање проблема укључен је и Центар за социјални рад. Центар у Сићеу, попут многих у Србији требало је да буде само привремено решење, али многи једноставно нису имали куд.

- Део избеглица збринуће се у специјализованим установама, најстарији, о коме нема ко да брине, уточиште ће наћи у геронтолошким центрима, неке породице пребацујемо у сеоска домаћинства, а 14 људи из Центра тренутно се смешта у центар у Горњем Барбешу - каже за „Новости“ Јован Стојановић, повереник за избеглице, додајући да ће се камп испразнити до краја јула.

Прве избеглице у Сићево дошле су одмах по избијању рата у Хрватској. За њима су пристигли и Срби после „Олује“ и „Блеска“, а, 1999. и Срби с Космета. Живот им је био изузетно тежак. Ко је успео да се снађе, напустио је Сићево.

Избеглице су дуже од 20 година живеле у мемљивим кућицама, са заједничким купатилом. Оброци су били скромни.

Последњих година ове избеглице осим надлежних у Комесаријату скоро нико није обилазио. Повремено су долазили неки политичари, фотографисали се и остављали помоћ. Пакети са основним животним намирницама углавном су пристизали преко хуманитарних организација, последњи пут, у марту ове године када им је Удружење родитеља „Сретење“ донело потрештине за неко време, а због забачености у Сићево је тешко успевала да стигне и хитна помоћ.

Драгица Ранђеловић је избегла из Пакраца као дванаестогодишња девојчица, а са 29 година је још избеглица. Њена ћерка Сара, стара свега шест година, са мајком ће уточиште пронаћи у оближњем селу. Девојчица је већ стасала за школу.

- Остала сам са болесном мајком. Многи су се разболели од живота у овом центру - прича Златка Стојановић са Космета.

Има доста самаца. Милан Јагројевић из Хрватске самотао је овде пуних 12 година. У Хрватској му је остала кућа са земљом. Оца је изгубио.

Антрфиле : ПЛАН

ПЛАН државе је да до краја године расели 15 колективних центара у Србији, чиме би се збринуло око 1.000 избеглица и привремено расељених особа.

КОНКУРС ЗА СОЦИЈАЛНЕ СТАНОВЕ

Данас, Датум : 19.7.2011, Страна : 19

Крагујевац - Крагујевачка Комисија за избор корисника социјалног становања у заштићеним условима, расписала је оглас за избор корисника за доделу станова.

У објекту за социјално становање у заштићеним условима биће додељено 15 станова, од којих 12 избеглицама и интерно расељеним лицима смештеним у колективном центру или неадекватном приватном смештају. Три стана су намењена социјално угроженим лицима и породицама из локалне заједнице.

Рок за подношење захтева са потребном документацијом је 12. август. Додела станова спроводи се у оквиру пројекта подршке избеглицама и интерно расељеним лицима у Србији који финансира Европска унија, преко Делегације ЕУ у Србији, а реализује Група 484.

СЕЛА ПУНА ПРАЗНИХ КУЋА

Политика, Датум : 19.7.2011, Страна : А15

Напуштени породични домови са окућницама у бачким селима нуде се на продају по багателним ценама, али купаца нема

Врбас – У сеоским насељима широм Бачке има на стотине празних кућа које се нуде на продају по багателним ценама, од четири до седам, осам хиљада евра.

Многе су већ увелико запуштене, али има их и сасвим солидног изгледа са електричним, водоводним и телефонским прикључцима, пространим двориштима и окућницама, тако рећи одмах усељивих. Међутим, купаца нема, или су врло ретки.

– **Према последњем попису, у Равном Селу било је нешто више од хиљаду домаћинстава, а тренутно има око сто празних кућа које, чак ни за мале паре, никоме не требају.** Наследници нису у могућности да их одржавају, или то не желе, тако да оне брзо пропадају а често су и на мети вандала. Мештани немају никаквих изгледа да се овде запосле, село је постало готово слепа улица на рубу општина Врбас и Бачки Петровац – вајка се секретар Месне заједнице Равно Село Александар Станојевић, наводећи да се овде пристојна кућа може купити по цени једног половног страног аутомобила.

Истоветне приче чули смо и у Куцури, Руском Крстуру, Крушчићу, Липару, Сивцу...

На десетине фамилија из ових а и других села са подручја општина Врбас и Кула одселило се последњих година у иностранство, највише у Канаду, Мађарску и Словачку. Колико су опустела села у овом делу Бачке најбоље одсликава број уписаних ђака првака који је – сазнајемо у школској управи – ове године и до три пута мањи него крајем прошле деценије.

Игром судбине, у овдашњим сеоским насељима у последње време трајно се удомљава све више избегличких и прогнаних породица. Уз финансијску подршку локалних самоуправа и Комесаријата за избеглице, а делом и властитим учешћем, купују и адаптирају напуштене сеоске куће или салаше, почињу да се баве земљорадњом и

сточарством. Неки су се, попут Зорана Павловића, прогнаника из Призрена, брзо привикли на паорски начин живота.

– Конкурисао сам прошле године за помоћ за куповину куће у Куцури, што ми је одобрено, добио потом и нешто кредита, па ево с породицом „пустио корене” овде у бачкој равници. Мештани су нас изузетно лепо прихватили, добре су комшије, а село је лепо уређено – улице и тротоари су асфалтирани, водоводна, канализациона и телефонска мрежа допиру до сваког дела села. Близу нам је Врбас, а ни Нови Сад није далеко. Кад нема друге, морамо бити задовољни – вели наш саговорник.

Још педесетак избегличких и прогнаних фамилија, попут Павловића, добило је домове с окућницама, али то ни изблиза неће оживети, бар не задуго, опустела бачка села. Старачка и самачка домаћинства нестају, некадашња моћна сеоска пољопривредна добра су приватизована, велики део локалног становништва је остао без радних места, млађи свет одлази у градске средине у потрази за послом, тако да су у селима остали претежно пензионери и тек понеко веће породично земљорадничко газдинство. А како нам рече **Јелена Бесермењи, секретар Месне заједнице Куцура, чак ни на огласе власника који би своја сеоска имања, углавном наслеђена, издали у закуп или уступили некој породици на бесплатно коришћење – нико се не јавља.**

СРБИ ОДУСТАЛИ ОД ПОВРАТКА У ЗОЧИШТЕ

Пресс, Датум : 19.7.2011, Страна : 16

Нема услова Двадесетак повратника враћа се у централну Србију

ОРАХОВАЦ - Двадесетак Срба повратника који су пре неколико дана дошли у метохијско село Зочиште код Ораховца вратиће се у централну Србију јер у кућама које су им обновљене не постоје елементарни услови за живот.

У кућама повратника нема струје ни воде, а већина њих је, након што су изграђене, демолирана, рекао је повереник за интерно расељена лица у ораховачкој општини Дејан Баљошевић.

- Двадесетак Срба из Београда и Краљева, који су дошли са намером да остану у овом метохијском селу, приморани су да се врате у централну Србију. Једна група је то урадила јуче, док ће друга група отићи данас - рекао је Баљошевић. **Баљошевић истиче да је највећи проблем Срба у овим метохијским местима незапосленост и да за разлику од раније нема много инцидената ако се занемаре вербалне провокације локалних Албанаца.**

У Ораховцу јуче није обележена 13-годишњица страдања 47 Срба и Рома које су убили припадници терористичке Ослободилачке војске Косова. **Некада је у Ораховцу живело више од 5.000 Срба, а данас их је остало мање од 500, док у суседној Великој Хочи живи око 1.000 Срба.**

Злочини Албанаца почели су терористичким акцијама годину дана пре оружаног сукоба и напада НАТО на СРЈ, а прва жртва био је Југослав Костић из села Ретимље, који је 11. јула 1998. отет на радном месту и одведен у непознатом правцу.

До 22. јула у оружаним нападима ОВК на Ораховац и околна села, Ретимље, Оптеруша, Зочиште и Велика Хоча, на лицу места убијено је седам људи, а у логоре одведено више од стотину Срба и Рома, претежно цивила.

Захваљујући највише напорима Међународног црвеног крста, 60 особа је ослобођено, углавном жена и старијих мушкараца, а нестали су 37 Срба и три Рома.

ПОСЛЕДИЦЕ НАЦИОНАЛИСТИЧКОГ ИМАГИНАРИЈА

Данас, Датум : 19.7.2011, Страна : 8

Поводом полемике Миодрага Линте и Тамаре Калитерне

Павле Радић

Полемика између Миодрага Линте и Тамаре Калитерне, везана за захтеве избегличких удружења Срба из Хрватске за надокнаду материјалне штете и враћања имовинских права Срба избеглих из Хрватске и, како г. Линта и наведена удружења проблем проширују, враћање имовинских права држављана Србије који су до почетка распада Југославије имали имовину у Хрватској, суштински дотиче основни проблем везан за распад бивше државе.

То је проблем губитништва и неправде као највидљивијој последици распада бивше државе, губитништва на појединачном, индивидуалном, као и на колективном националном нивоу. Ако изоставимо кривичну одговорност за бројне злочине, која се како тако процесуира пред домаћим судовима и Међународним судом правде за бившу Југославију, реч је о проблему моралне, политичке и материјалне одговорности за тешке последице које су погодиле велики број грађана и адреса на које се испоставља та одговорност, адреса на које се упућују захтеви за санацију штета. А да су најтеже последице и губитништво погодиле углавном припаднике мањинских националних заједница, поготово на просторима ратних дејстава и борби за територије, за државне границе, нема никакве сумње. У амбијенту примитивне, такорећи племенске глорификације нације, националних држава и националистичких хомогенизација, друкчије и није могло бити.

Захтеви које у име Коалиције избегличких удружења Срба из Хрватске заступа г. Линта, начелно би били сасвим прихватљиви ако би се пренебрегао читав контекст покретања ратова у бившој Југославији, односно Хрватској. И нарочито ако се пренебрегне тадашња политичка и војна масовна злоупотреба Срба, вођена из Београда, у име прекомпоновања авнојевске Југославије по науку Милошевићеве националистичке политике. Ти би захтеви имали пуни правни и морални смисао, ако би се пренебегао по Србе катастрофалан политички и војни концепт настао у болесном националистичком имагинарију, да се стварају „српске земље“ на „српским етничким просторима“, парадржаве, кад већ не може бити Југославије по мери српског национализма. Управо је застрашујућа неодговорност тадашње политике из Београда и бесомучна злоупотреба Срба у Хрватској (као и у Босни и Херцеговини), тамошњим Србима нанела непоправљиве штете и довела до њиховог великог избеглиштва (петсто хиљада из Хрватске је политикантско претеривање).

Злосрећно отказивање тамошњих аутохтоних Срба лојалности својим вековним домовинама и стварања парадржава, „српских земаља“, због величине грешке и њихових последица може се сматрати великим историјским поразима српског народа у Хрватској и БиХ. Кад је реч о БиХ, илузија са парадржавом Републиком Српском не мења ништа на значењу, него само одлаже суочавање тамошњих Срба са заблудама и величином учињене грешке. Уместо да се са осталим грађанима, народима, боре за стварање демократских заједница у којима столећима живе, они су кренули у већ унапред изгубљене битке стварања властитих ксенофобричних националистичких парадржава.

Није спорно да је пред крај прошлог века радикализам и национализам захватио и друге народе бивше Југославије (понајвише као ехо насилничког меморандумског угрожавања њезиних авнојевских принципа, што је било као сипање бензина на старе запретане националистичке жарове), као ни да је хрватски национализам био усмерен на Србе, о

чему пише г. Линта. Само се не може пренебрегнути да инсталиране вође и „национални трибуни“ тамошњих Срба, тада нису радили на томе да се Србима мирним политичким средствима обезбеде сва национална, верска и грађанска права, уз неспорну лојалност хрватској држави. Нису се борили за демократску Хрватску која ће и за Србе бити угодан дом, него за деструкцију Хрватске због њезиног отпора меморандумском и Милошевићевом диктату. И тако су увели народ у рат и унапред изгубљене битке. И велике невоље, између осталих

и имовинске, о чему сада пост фестум избегличка удружења усмеравају и воде своје активности. Нека воде. И треба да воде. Само, да би били веродостојни, треба гледати на које ће се све адресе и у каквом тону слати такве захтеве.

Могу ли у читавој акцији око потписивања петиције за надокнаду раније стечених права, барем кратко споменути реалан контекст трагичних догађаја који су довели до њиховог избеглиштва, да би захтев на адресама на које је упућен био веродостојно схваћен? Укључује то и одговорност доброг дела избеглица, јер се пристајало на ратно учешће у неостваривим псеудодржавним пројектима, тамо где им није место. Г. Линта наводи да има сто четири удружења избеглих и прогнаних Срба из Хрватске. Да је пре рата 1991. било барем упола мање удружења Срба у Хрватској, која би се мирним и политичким средствима, не отказујући лојалност држави у којој столећима живе без обзира на бројне проблеме, борила за демократску Хрватску, ко би им данас имао шта приговорити?

Нико. Овако, залагање за враћање раније стечених права, због начина на који се то ради, губи на веродостојности. Термиолошки и методолошки инструментариј сувише личи на старе матрице, које су и довеле до проблема о којима је реч.

Захтеви за имовинску и сваку другу правду су легитимни, али се не могу селективно вадити из контекста настанка проблема. Јер је то онда политиканство.

А политиканство је и створило проблеме.

А не пренебрегавају контекст ратова и избеглиштва Срба само избегличка удружења и г. Линта. Наслушаћемо се ми почетком августа, као и сваке године поводом годишњице Олује, званичних изјава највиших државних представника Србије о злочиначком карактеру Олује и Бљеска, војних акција којима је Хрватска 1995. успоставила своју државност на целокупној својој територији. И што се овде буде више пренебрегавао контекст ратова и превиђао допринос београдске политике несумњиво трагичним судбинама великог броја људи, то ће се у Хрватској еуфоричније обележавати годишњице сламања српске парламентарне државе и обнове пуног државног суверенитета. Само ће у грађанским круговима и Београда и Загреба бити упозоравано да се о трагичним догађањима говори истина и да се иста политички не злоупотребавају.

PRESS CLIPPING

Петак 22.07.2011. год.

(такође можете прочитати и на сајту Комесаријата за избеглице www.kirs.gov.rs)

СТАНОВИ ЗА ИЗБЕГЛЕ И ИНТЕРНО РАСЕЉЕНЕ

Ало!, Датум : 21.7.2011, Страна : 17

ГРАД Крагујевац је расписао конкурс за доделу 15 станова за избеглице или интерно расељене и за социјално угрожене породице. На конкурс који траје до 12. августа станови ће бити додељени на коришћење без накнаде, по програму социјалног становања у заштићеним условима.

Члан Градског већа за социјалну политику Славица Савељић рекла је агенцији Бета да се усељавање очекује до краја ове године. „У току је изградња 15 станова површине до 56 квадратних метара у згради у блоку Авала у насељу Аеродром, коју финансира Европска комисија преко невладине организације „Група 484“ и уз учешће града Крагујевца“, рекла је Савељићева.

НАКНАДЕ ЗА НЕЗАПОСЛЕНОСТ

Данас, Датум : 21.7.2011, Страна : 12

Београд - Данас почиње исплата редовне новчане накнаде за незапосленост, саопштила је Национална служба за запошљавање.

Истовремено ће бити исплаћивана и привремена накнада расељеним лицима са подручја Косова и Метохије.

ПОМОЋ

Вечерње Новости, Датум : 22.7.2011, Страна : 25

ВЛАДИЧИН ХАН - У Услужном центру од јуче ради и Грађанска саветодавна служба. Та служба пружаће савете и другу врсту помоћи најугроженијим категоријама становништва, избеглим и расељеним повратницима у поступку реадмисије, Ромима, старима и инвалидима. Два пута недељно у склопу службе на терену ће радити и правник, психолог и лекар.

ПОМОЋ ИЗБЕГЛИМА И РАСЕЉЕНИМА

Блиц – Србија, Датум : 22.7.2011, Страна : 12

За пројекте помоћи економског оснаживања избеглица и побољшавање услова становања интерно расељених лица у Нишу биће уложено 6,16 милиона динара, од чега је Комесаријат за избеглице обезбедио 5,6 милиона динара а остатак град Ниш.

Градски већник Милорад Стошић каже да ће ова средства обезбедити куповину **осам пакета грађевинског материјала за завршетак започетог и адаптацију неадекватног стамбеног објекта и доделу 16 пакета.**

СРС: ШТА ЈЕ СА ИМОВИНОМ ИЗБЕГЛИХ ИЗ ХРВАТСКЕ

Политика, Датум : 20.7.2011, Страна : А6

Шеф посланичке групе Српске радикалне странке Драган Тодоровић питао је Тадића и Владу Србије шта ће урадити када је у питању имовина избеглих, посебно у Хрватској и шта је са повратком избеглих у Хрватску.

„Зашто наша држава олако преко тога прелази. Знате ли колико Хрватска дугује за отету имовину а треба да уђе у ЕУ”, навео је Тодоровић.

PRESS CLIPPING

Субота 23.07.2011. год.

(такође можете прочитати и на сајту Комесаријата за избеглице www.kirs.gov.rs)

НИШУ 6,2 МИЛИОНА

Вечерње Новости – Србија, Датум : 23.7.2011, Страна : 17

ПОМОЋ ИЗБЕГЛИЦАМА

Оба пројекта са којима је на јавни позив Комесаријата за избеглице конкурисао град Ниш, добила су зелено светло и међу реткима су за чију су реализацију одобрена максимална средства.

Први је "тежак" 2,4 милиона динара и односи се на помоћ избегличким и породицама интерно расељених лица док је други вредан 3,2 милиона динара и његовом реализацијом требало би да се побољшају услови становања интерно расељених набавком грађевинског материјала.

- С обзиром на то да је град обавезан да учествује са најмање 10 одсто у односу на одобрена средства, то значи да ће за те намене бити опредељено укупно 6.160.000 динара - каже већник, Милорад Стошић, који је у име Нише и учествовао у Влади Србије када је потпредседник Јован Кркобабић уручивао решења о новчаној помоћи.

ПОМОЋ УНИЈЕ

Вечерње Новости, Датум : 23.7.2011, Страна : 7

ФИНАНСИЈСКИ споразум о бесповратној помоћи Европске уније Србији потписали су јуче у ТЕ "Никола Тесла" у Обреновцу потпредседник Владе за европске интеграције Божидар Ђелић и шеф Делегације ЕУ у Србији Венсан Дежер.

Из претприступних фондова ЕУ у Србији у овој години биће финансирана 23 пројекта, вредна 178,5 милиона евра. А реч је о изградњи система за пречишћавање отпадних вода у ТЕ у Обреновцу, градњи око 200 кућа за избеглице, ревитализацији Голубачке тврђаве, изградњи приступних путева за нови Жежељев мост у Новом Саду...

ПРВА ЖЕТВА ПОВРАТНИКА

Правда, Датум : 23.7.2011, Страна : 4

КЛИНА - Срби повратници у село Долац у општини Клина први пут после 1999. почели су жетву пшенице на својим њивама.

Представник Срба повратника Божидар Шарковић рекао је агенцији Бета да су сељани прошле јесени од око 150 хектара земље, колико имају у власништву, засејали 16 хектара

пшеницом. „Класје се жути као злато и очекујемо око пет тона по хектару меркантилне пшенице изванредног квалитета“, рекао је Шарковић Бети.

PRESS CLIPPING

Понедељак 25.07.2011. год.

(такође можете прочитати и на сајту Комесаријата за избеглице www.kirs.gov.rs)

МУКА У ЕГЗИЛУ

Вечерње Новости, Датум : 25.7.2011, Страна : 5

БРОЈ АЗИЛАНАТА У нашој земљи НЕПРЕСТАНО СЕ ПОВЕЋАВА

У БАЊИ Ковиљачи и у Лозници тренутно борави око 1.000 људи из иностранства који траже азил. Смештени су по приватним кућама и у пансионима, независно од Центра за азил Комесаријата за избеглице, који може да прими само 80 станара, саопштено је „Новостима“ у полицијској станици у Лозници.

Вуков крај, како нам је речено, место је где су „мирну луку“ пронашли становници Авганистана, Пакистана, Сомалије, Ирана, Ирака, Палестине, а у последње време све више долазе и држављани Либије, Туниса, Еритреје... У полицији истичу да је далеко већи број оних који стижу из социјално-економских, него из политичких разлога.

За знатан број мештана то је прилика да се добро заради, јер је цена лежаја достигла 10 евра и више.

Дешава се да станодавци примају азиланте на црно, не пријављујући их, што је законска обавеза, па полиција организује акције да таквим мешетарима стане на пут. Против неких су поднете пријаве због непријављивања гостију.

- Мада је у Боговађу отишло око 120 азиланата, и даље њихов број у Бањи Ковиљачи и Лозници бележи раст - кажу у лозничкој полицији. - У Лозници се раде и провере и здравствени прегледи азиланата.

У полицији кажу да су азиланти, чим поднесу захтев за добијање азила, дужни да се у року од 72 сата јаве у Центар за азил и да затраже смештај. Након тога обавезни су, уколико бораве у приватном смештају, да се у Центар за азил јављају сваког дана. Тек ако имају папире од полиције и Центра за азил да се придржавају законских обавеза, власници кућа и пансиона могу да их приме у госте.

Број оних који преко овог дела Србије желе да се домогну свог сна који је нека од земаља Европске уније стално се повећава.

- На сваких 100 мештана Бање Ковиљаче долази више од 10 азиланата - каже Видоје Петровић, градоначелник Лознице. - Желимо и хоћемо да помогнемо сваком човеку којег је мука натерала да напусти свој дом, али очекујемо од надлежних да ову обавезу преузму и друге средине у Србији. Ако број азиланата почне овако да се повећава, у блиској будућности њихов број ће бити раван половини мештана! Очигледно је да испомоћ у виду новоформираног Центра за азил у Боговађи, код Лајковца, није довољна.

Антрфиле : СТРАХ ОД СУКОБА

Азиланти се углавном крећу у већим групама, дању и ноћу, сазнајемо у полицији, која о њиховој безбедности, али и о безбедности гостију и мештана Бање Ковиљаче, води рачуна. **Код мештана се, како сазнајемо, јавља страх, некад оправдан, некад неоправдан. Никаквих спорова до сада није било између азиланата и мирних и пристојних људи, већ су актери, углавном, домаћи хулигани.**

НАСЕЉЕ

Вечерње Новости – Србија, Датум : 25.7.2011, Страна : 17

ПОЖАРЕВАЦ - Европска унија је на свој званични сајт поставила и град Пожаревац, као позитиван пример сарадње када је у питању збрињавање Рома.

Реч је о изградњи 20 кућа за смештај 105 Рома избеглих са Космета пре 12 година, који су, како је на сајту наведено, живели илегално у насељу од картона и зарђалог лима, без хигијенских услова. У изградњу кућа у Узун Мирковој улици уложено је 390.000 евра, од чега је ЕУ обезбедила 260.000.

ЈЕДАН НА ЈЕДАН

Правда, Датум : 25.7.2011, Страна : 4

ДА ЛИ СРБИЈА ОЛАКО ДОДЕЉУЈЕ ДРЖАВЉАНСТВА СТРАНЦИМА

1. Шта Србија добија давањем „експресних“ држављанстава страним спортистима и естрадним личностима?

2. Да ли је оправдано да наводно познати странци добијају држављанство за неколико дана, а избегли из Хрватске то не могу већ скоро две деценије?

3. Треба ли поштрити критеријуме за добијање српског држављанства?

4. Како решити проблем одузимања пасоша Србије Албанцима са Космета?

5. Може ли Србија, попут Црне Горе, да уведе „економско држављанство“ оним странцима који уложе капитал у српску привреду?

Миодраг Линта, Председник Коалиција удружења избеглица у Србији Пасоши прво избеглима

1. Лично мислим да Србија тим брзопотезним давањем држављанстава не добија ништа у смислу државних интереса, тим пре што би по логици ствари држављанство требало да добију они који су својим деловањем у једном дужем периоду допринели угледу ове земље.

2. Наравно да би избегли са својих огњишта требало да добију држављанства своје матице, и то се и дешава, али највећи проблем постоји код оних Срба који су рођени у

неким другим бившим југословенским републикама а живели су у Хрватској до почетка рата 1991. године. Они данас немају решен статус, што је недопустиво.

3. Тренутни услови за стицање држављанства су добри и сматрам да их не би требало мењати у смислу њиховог поштравања. Тражимо и мислимо да би исти такав принцип добијања држављанства требало да важи и за Хрватску.

4. То је сложено питање, на које није лако дати одговор. Ако се инсистира на истим стандардима за све грађане Србије, онда се свакако морамо као држава озбиљно позабавити питањем давања држављанстава Албанцима са Космета, али због више него специфичне ситуације око Космета, у ту расправу морамо укључити стручњаке из различитих области.

5. Ово је такође једно од осетљивих питања за које би требало организовати јавну расправу и видети да ли је принцип који важи у Црној Гори применљив и у Србији и да ли би то донело неку конкретну корист нашој држави.

Влатко Ратковић, посланик ДС у Скупштини Србије
Све је по закону

1 Ексклузивност брзог стицања српског држављанства имају личности из света културе и спорта које својим деловањем доприносе јачању позитивног имиџа наше земље у свету. У сваком случају. сматрам да је то једна добра и позитивна државна одлука.

2 Колико ми је и из адвокатске а и политичке праксе познато. процедура за добијање држављанства Србије за избегле из Хрватске одвија се по несметаној процедури и релативно брзо. Наравно. има одређен број оних који су избегли са својих огњишта и још увек немају држављанство. али се и на тим случајевима ради.

3 Мислим да је садашњи Закон о држављанству примерен и компатибилан са државама у региону и лично сматрам да га не би требало поштравати неким додатним условима, већ га оставити оваквим каквим тренутно јесте.

4 Колико је мени познато, нема никаквих идеја нити индиција да ће се спроводити неке паралелне или специјалне процедуре када је реч о добијању путних исправа за наше држављане са Космета, укључујући и Албанце.

5 Заиста не знам за случајеве добијања такозваног економског држављанства у Србији и мислим да то код нас још дуго неће заживети, ако се уопште и буде некад реализовало. То што је Црна Гора увела такву могућност њихово је право и ствар, а и нисам чуо да има страних бизнисмена заинтересованих за добијање економског држављанства Србије.

КРАЉЕВСКА ВОДА ЗА НАРОД
Вечерње Новости, Датум : 25.7.2011, Страна : 13

сутра централна Прослава обележавања ретког јубилеја - два века Буковичке бање у Аранђеловцу

Постаће елитно туристичко место - каже мр Драган Тодоровић, директор хотела "Извор"
Била је краљевско одмаралиште, председничко и народно излетиште

ВЕЋ пет дана у Аранђеловцу траје прослава великог јубилеја - 200 година од оснивања Буковичке бање. Како нам рекоше званични покровитељи ове манифестације из општине Аранђеловац и хотела „Извор“, овај празник бање и слава града, Аранђеловдан, једна је од оних ретких, правих прилика да се јавност подсети на краљевску прошлост овог лечилишта. И да се види каква је његова будућност.

У историјским списима стоји податак да се вожд Карађорђе Петровић крепио на „сланим изворима“ у Буковику, а да је просветитељ Доситеј Обрадовић још 1809. године у својим писмима сведочио како утоне у „тих и дубок сан“ кад попије буковичку воду. Као година открића Буковичке бање узима се 1811. када је Доситеј Обрадовић посетио изворе киселе воде, које је 1835. године доктор Емерих Линдермајер први пут анализирао и одобрио је за лечење људи. Следеће године је на његову препоруку дошла и прва група гостију из Шапца.

- Три деценије касније почело је флаширање, које су обављали краљеви лиферанти у селу Даросава, где су на извору код фамилије Глишић ставили етикету са ликом кнеза Михаила, а овде у селу Буковик на боцама етикету са ликом књаза Милоша - открива нам мр Драган Тодоровић, дугогодишњи директор бањског угоститељства и данас први човек хотела „Извор“.

Легенда каже да је књаз Милош Обреновић имао коња који је оболео од лишаја и реуме. Уместо да га убије, пустио га је да живи док може, али се дорат после боравка у сеоској мочвари излечио, па га је књаз опет јахао. Видевши да је вода лековита, књаз Милош је почео да пије киселу воду и да долази у село да се одмара. Из тих разлога је књаз Милош Обреновић 1859. одлучио да од села Буковик и села Врбице декретом направи град Аранђеловац и Буковичку бању.

Како се врло брзо пронео глас о води која лечи бубреге, жуч, чир у стомаку, крвну слику и метаболизам, али и о бањи која личи на чувене чешке Карлове Вари, Аранђеловчани су почели воду и да извозе. У бурадима и крчазима. Вода је воловским колима терана на српске дворове у Тополи, Крагујевцу и Пожаревцу, а потом, када је направљена пруга до Топчидера, а одатле у Беч, Будимпешту и Лондон. Колико је буковичка „слана вода“ била квалитетна, говори и чињеница да је на сајмовима у Бриселу (1906) и Лондону (1907) добила прву награду.

- Историја Буковичке бање нераздвојива је од судбине српског народа - објашњава мр Драган Тодоровић. - Бања је била краљевско одмаралиште, јер су је походили Обреновићи и Карађорђевићи, краљ Петар први, краљ Александар, престолонаследник Александар и принц Томислав. Али и председничко излетиште, у коме су боравили Јосип Броз, Слободан Милошевић и недавно премијер Мирко Цветковић. Бања је излечила многе српске рањенике из Првог светског рата.

После Другог светског рата била је дом за ратну сирочад. А у време распада СФРЈ овде је било уточиште за преко 2.000 избеглица и рањеника...

У међувремену, чињени су многи покушаји да Буковичка бања достигне сјај и славу Карлових Вари. Бања је пре осам деценија била туристичко место у које је викендом и празницима из Београда и суседних места долазило и до 3.500 гостију да пију воду и да се одмарају.

Почетком века изграђен је павиљон „Књаз Милош“ са пунионицом за ручно флаширање минералне воде, споменик кнезу Михаилу, Кур салон са киселом водом, у коме је била посластичарница са ратлуком, соковима од малина и купина. Било је ту и мало језеро са чамцима за возњу гостију.

Овде је војвода Живојин Мишић упознао лепу немачку девојку Лујзу и оженио је. Бања је имала епитет европског лечилишта, па је направљен план да се изгради и први бањски-хотелски комплекс, који би чинили дворца Старо здање, хотел „Шумадија“, Рехабилитациони центар, отворени и затворени базени. Подигнут је и кредит од 12 милиона динара за изградњу бање, али је Други светски рат омео овај амбициозни план - записао је хроничар инж. Миладин Пећинар.

После рата, бања је све до 1965. била стационар за ратну сирочад. Тада је сликар Александар Ђоновић основао међународну смотру уметности „Мермер и звуци“, довео у Аранђеловац најбоље стране и домаће уметнике, керамичаре и вајаре, који су клесали своја дела од чувеног белог мермера са Венчаца.

Изграђен је парк са стотинак вајарских дела, у коме је баштован Милош Александровић деценијама узгајао цвеће.

Хотел „Извор“ је изграђен 1978. године. Први гост је био Јосип Броз Тито. Бања је званично проглашена за државно лечилиште 1984. године, када је постала установа републичког значаја. У Заводу за рехабилитацију „Буковичка бања“ до 2003. боравило је пола милиона гостију и пацијената - забележио је мр Драган Тодоровић.

Парк се простире на 22 хектара. Данас има пет активних извора, док су два пресушила. Најпопуларнији је извор Таплара, увек пун посетилаца.

Пензионери Милентије Гавриловић и Бранко Петровић, које смо затекли поред извора, сећају се да су као деца, после рата, сатима стајали у реду да у балоне наточе воду која је била љута као рен, па су морали да је мешају са чесмовачом да би је лакше пили. Памте и да су загледали необичне гошће из Војводине, Сосе и Тотице, које су шетале бањом са по пет сукања на себи. Гавриловић и Петровић и данас точе воду са Тапларе и хвале се да су здрави као дрен.

Најјаче врело налази се испод парка и хотела „Извор“, одакле овај комплекс од 32.000 квадрата вуче воду за купање. Како је вода и даље љута, специјалном технологијом се пречишћава и користи у самом хотелу за купање у базенима - објашњава нам рецепционар Микица Радосављевић.

Хотел „Извор“ је после успешне приватизације и реконструкције постао срце Буковичке бање и слика и прилика њене будућности. На извору минералне воде хотел подиже нови отворени базен и велики водени парк. Тренутно се реновирају и Рехабилитациони центар и његова купатила.

А на брду изнад Буковичке бање планира се завршетак изградње давно започетог лечилишта које је добило име „Звездара“. Идеја је да бања буде и даље народно излетиште, али да постане и монденско туристичко место. Како нам рекоше

Аранђеловчани, они и даље маштају да њихова бања буде лепша од чувених чешких Карлових Вари.

Антрфиле : српске ДИНАСТИЈЕ

Лековита минерална вода и природа села Буковик привлачили су и Карађорђевиће и Обреновиће. Они су потом градили Старо здање и град Аранђеловац, који чува успомене на вожда Карађорђа, књаза Милоша и њихове потомке. Портрети чланова ове две српске династије налазе се данас у хотелу „Извор“.

ДВА МИЛИОНА ПОСЕТИЛАЦА

ПРЕМА незваничним подацима, Рехабилитациони центар, Старо здање, хотел „Шумадију“ и хотел „Извор“ у Буковичкој бањи је од њеног оснивања до данас посетило два милиона гостију, који су остварили 10 милиона ноћења. Данас само Рехабилитациони центар годишње посети 1.200 пацијената, од којих већину чине деца. У „Извору“ је у 2011. већ боравило десетак хиљада гостију.

PRESS CLIPPING

Уторак 26.07.2011. год.

(такође можете прочитати и на сајту Комесаријата за избеглице www.kirs.gov.rs)

ПОЖАРЕВАЦ НА САЈТУ УНИЈЕ

Преглед, Датум : 26.7.2011, Страна : 5

Позитиван пример збрињавања Рома. Пожаревац

На званичном сајту Европске уније, у обиљу информација из свих области, нашао се и град Пожаревац, који је истакнут као веома позитиван пример збрињавања 105 припадника ромске националности, избеглих са Косова, за које је заједничким напорима града и уз донацију ЕУ изграђено 20 савремених кућа.

На сајту Уније је наведено да су пре тога ове породице живеле илегално у насељу од картона и зарђалог лима, без икаквих хигијенских услова, а да су заједничким напорима ЕУ и града Пожареваца, који је обезбедио неопходну инфраструктуру, створени сви услови за нормалан живот тих избеглих лица, као и за школовање деце. У Узун Мирковој улици у Пожаревцу предати су на употребу, прошле године, новоизграђени објекти, а укупна вредност овог хуманитарног насеља износи око 390.000 евра, од чега су средства ЕУ 260.000 евра.

РОМИ ПРОТЕСТОВАЛИ У КРАГУЈЕВЦУ ЗБОГ ЛОШИХ УСЛОВА ЖИВОТА

Данас, Датум : 26.7.2011, Страна : 23

Крагујевац - Ромске породице из нехигијенског насеља код Јужне обилазнице протестовали су јуче ујутро испред зграде Скупштине града Крагујевца незадовољни због лоших услова у којима живе. Житељ насеља Насер Бериша рекао је да у такозваном картонском насељу живи осам породица које имају 50 деце, које су у Крагујевац дошле 1999. године из Обилића на Косову.

- Годинама живимо у картонском насељу у кућама од блата, картона и дасака, без струје и воде за пиће. Услови су катастрофални јер је цело насеље натопљено водом која истиче из оближње реке, а у њу се излива и канализација - рекао је Бериша. Он је навео да је вода контролисана и да су лекари рекли да „ни случајно не сме да се користи за пиће“.

- Ми пијемо ту воду, а од општине смо добијали само литар и по воде по члану за недељу дана - рекао је Бериша. Он је навео да су деца често болесна и да добијају тровање од неисправне воде, влаге и прљавштине, а има и оболелих од астме.

Бериша је рекао да је јуче ујутро разговарао са чланом Градског већа за социјалну политику Славицом Савељић која им је предложила да оду у Комесаријат за избеглице и узму захтеве како би конкурисали за станове који се граде за избегла и расељена лица у блоку Авала.

Према речима Берише, предочен им је и програм за повратак на Косово што „никада не би прихватили због деце“.

Представник Канцеларије за ромска питања града Крагујевца Зоран Павловић рекао је да је тим породицама, по доласку са Косова, најпре понуђен смештај у колективном центру, што су они одбили. Неко време породице су биле смештене у објекту у Улици браће Пољаковића, а онда су се настаниле на простору испод Јужне обилазнице, надамак града, где и данас бораве.

- Успели смо да по програму откупа сеоских домаћинстава збринемо прошле године две породице из картонског насеља испод Јужне обилазнице, а једна је одбила такву могућност - рекао је Павловић.

Он је рекао да је решење тог проблема учешће на конкурс који је недавно отворен за доделу 15 станова за избегла и интерно расељена лица и социјално угрожене породице у Крагујевцу.

У току је изградња тих станова, уз подршку Европске комисије и групе 484, а њихово усељавање је планирано до краја године. Бета

ЛАЖНА ТЕЗА О СРБИМА КАО АГРЕСОРИМА

Данас, Датум : 26.7.2011, Страна : 8

Поводом текста „Последице националистичког имагинарија“ (Данас, 19. јун 2011)

Миодраг Линта

Г. Павле Радић у тексту под насловом „Последице националистичког имагинарија“ који је 19. јула објавио дневник „Данас“ у рубрици „Дијалог“ настоји да, поводом полемике између Тамаре Калитерне и мене, повеже захтјеве избјегличких удружења из Хрватске за повратак одузетих имовинских, стечених и других права с распадом бивше Југославије.

Г. Радић сматра да би захтјеви Коалиције удружења избјеглица начелно били сасвим прихватљиви и имали пуни правни и морални смисао да се није десила, цитирам, „тадашња политичка и војна масовна злоупотреба Срба, вођена из Београда, у име прекомпоновања авнојевске Југославије по науку националистичке политике“. Такође, г. Радић сматра да је, цитирам, „застрашујућа неодговорност тадашње политике из Београда и бесомучна злоупотреба Срба у Хрватској тамошњим Србима нанеле непоправљиве штете и довела до њиховог великог избјеглиштва“.

Из наведених цитата може се уочити да г. Радић заступа познату тезу да су Срби лоши а Хрвати добри момци тј. да су Срби водили агресорски а Хрвати ослободилачки рат. Из наведене тезе произлази да на прогнане Србе треба да се примијени принцип колективне одговорности што у пракси значи да немају ни правни ни морални основ да траже поштовање принципа људских права као темељне вриједности Европске уније. Међутим, чињенице говоре сасвим другачије.

Проф. др Светозар Ливада из Загреба, научник и публицист, судионик НОБ-а, експерт Уједињених нација, борац за људска права, у својој књизи „Етничко чишћење - озакоњен злочин стољећа“ која је објављена у Загребу (прво издање 1997; друго издање 2006) изнио је тезу да је етничко чишћење Срба било стратешки циљ хрватске државе са Фрањом Туђманом на челу. Предговор за оба издања књиге написао је један од највећих европских филозофа друге половине 20. вијека проф. др Милан Кангрга.

Проф. Ливада је у оба издања књиге навео низ чињеница као илустрација тезе о етничком чишћењу Срба (1.107 насеља гдје су Срби били већина је разорено; 52 топонима са називима „српски“ или „партизански“ су промијењена; разорено је преко 50.000 кућа и привредних објеката; незаконито је одузето преко 40.000 станова на којима је постојало станарско право; разорена су 182 задружна дома, 56 амбуланти, 78 цркава, 29 музеја, 181 гробље, 325 трговина, 123 водовода, 96 трафостаница, 167 индустријских погона и др.). Посебно је важно истаћи чињеницу да је Међународни суд у Хагу донио пресуду да хрватска операција „Олуја“ није ослободилачка акција, него удружени злочиначки подухват са Фрањом Туђманом на челу чији је циљ био протјеривање српског становништва.

Г. Радић пише да су Срби отказали лојалност Хрватској. Важно је истаћи чињеницу да су Срби на првим вишестраначким изборима у Хрватској маја 1990. године у највећем дијелу гласали са Савез комуниста Хрватске - Странку демократских промјена, а мањим дијелом са Српску демократску странку (СДС).

Проф. др Јован Рашковић, први предсједник СДС-а, такође, активно се залагао за политичко рјешење бројних проблема Срба. Како је нова хрватска власт реаговала на поруку лидера Срба да је спреман да прихвати дијалог и рјешења у оквиру институција Републике Хрватске? Професору Рашковићу је подметнута афера с циљем да га компромитују у јавности. Такође, професор Ливада каже у својој књизи да су се убрзо по доласку ХДЗ и Туђмана на власт осјетиле последице националистичке политике према Србима, и то прије свега поништавањем положаја Срба као другог конститутивног народа хрватске државе, а што је била тековина НОБ-а у којем је српски народ масовно учествовао.

Према професору Ливади нова хрватска власт није отворила дијалог са Србима него их је смјењивала с одговорних мјеста у државним службама, привреди, просвјети, култури, медијима, били су отпуштани с посла, прозивани да су априори непријатељи хрватске државе и свега хрватског и претворени у грађане другог реда. Срби су масовно избаћивани из својих станова, минирани су им куће у терористичким акцијама, вршена су убојства у Госпићу, Сиску, Осијеку, Карловцу, Загребу, Бјеловару, Сплиту, Задру и бројним другим градовима ван подручја ратних дејстава. Да не говоримо о злочинима над Србима након хрватских војних операција „Бљесак“ , „Олуја“ и других. Антисрпска политика хрватске власти изазвала је огроман страх код српског народа у Хрватској да ће се поновити геноцид из Другог свјетског рата. Због свега наведеног бројка о 500.000 прогнаних Срба из Хрватске није „националистичко претјеривање“, како истиче г. Радић, него је сурова и тужна реалност.

Г. Радић неколико пута у свом тексту понавља тезу да треба споменути реалан контекст трагичних догађаја да би захтјеви садржани у Петицији били вјеродостојни. Мислим да се циљеви и карактер рата не смију повезивати са остварењем темељних људских права избјеглица као највећих жртава рата, без обзира на националну припадност. У супротном уводимо принцип колективне одговорност што је супротно европским стандардима и људском разуму.

Што се мене тиче није спорно да је српска власт у Београду и Книну злоупотребила наведени страх Крајишника из својих интереса. Надам се да г. Радићу није спорно да хрватска власт са Туђманом на челу није водила ослободилачки него, прије свега, рат против својих грађана српске националности. Барем то није спорно професору Ливади и професору Кангрги.

Надам се да г. Радићу није спорна ни чињеница да ниједна хрватска влада од завршетка рата није показала стварну политичку вољу да прекине са дискриминаторском политиком према Србима. Темељ наведене политике јесте лажна теза да су Хрвати ослободиоци и жртве, а Срби агресори и злочинци. Г. Радић треба да допринесе да се реално сагледа контекст ратова на простору бивше Југославије. То значи да треба објективно сагледати не само допринос српске него и хрватске политике „трагичним судбинама великог броја људи“.

Аутор је председник Коалиције
удружења избеглица

PRESS CLIPPING

Четвртак 28.07.2011. год.

(такође можете прочитати и на сајту Комесаријата за избеглице www.kirs.gov.rs)

СТАНОВИ УГРОЖЕНИМА

Вечерње Новости, Датум : 27.7.2011, Страна : 5

КРАГУЈЕВАЦ - Из фондова ЕУ издвојено је 620.000 евра за изградњу зграде са 15 станова на Аеродрому, у којој ће бити смештено 12 избеглих и расељених породица и три социјално угрожене из града.

Овај пројекат помаже и Скупштина града, а Конкурс за пријем станара биће отворен до 12.августа, а предност ће имати породице које су смештене у центру ПКБ.

КУЋЕ ПРОГНАНИМА

Вечерње Новости, Датум : 28.7.2011, Страна : 5

РУМА - Локална самоуправа расписала је конкурс за доделу 10 кућа са окућницом избеглим и прогнаним особама. За кров над главом могу да конкуришу избеглице које имају пребивалиште у тој општини и неадекватне услове становања.

Пакет помоћи састоји се од куће вредности до 770.000 динара, а осим тога, моћи ће да рачунају на још 110.000 динара за реновирање.

БРОЈ ДАНА

Блиц, Датум : 28.7.2011, Страна : 6

43,7 милиона људи у свету има статус расељених лица због ратова или природних катастрофа.

ПОХВАЛА ЕУ ЗА ЗБРИЊАВАЊЕ РОМА

Блиц – Србија, Датум : 28.7.2011, Страна : 2

ПОЖАРЕВАЦ - Европска унија је на свој званични сајт поставила и град Пожаревац, који је истакнут као позитиван пример сарадње поводом стамбеног збрињавања Рома.

Реч је о изградњи 20 кућа за смештај 105 Рома избеглих са Космета пре 12 година, који су, како је на сајту наведено, живели илегално у насељу од картона и зарђалог лима, без икаквих хигијенских услова.

Заједничким напорима Европске уније и града Пожаревца, који је обезбедио неопходну инфраструктуру, створени су сви услови за нормалан живот избеглих Рома и школовање њихове деце. У изградњу кућа уложено је 390.000 евра, од чега је ЕУ обезбедила 260.000.

PRESS CLIPPING

Петак 29.07.2011. год.

(такође можете прочитати и на сајту Комесаријата за избеглице www.kirs.gov.rs)

НОВИ ИЗАЗОВИ БЕЗ ПРЕСЕДАНА

Дневник, Датум : 29.7.2011, Страна : 24

ШЕСТ ДЕЦЕНИЈА КОНВЕНЦИЈЕ О ИЗБЕГЛИЦАМА

ЖЕНЕВА: Присилно расељавање постаје све сложенија појава у свету, а земље у развоју суочавају се са великим проблемима у напорима да пруже уточиште избеглим и расељеним, саопштио је јуче УНХЦР поводом 60 година од усвајања женевске Конвенције о статусу избеглица.

„Конвенција је камен темељац заштите избеглица која се, прилагођавањем и мењањем, одржала и након 60 година огромних промена у свету, а сада се суочава са изазовима без преседана”, наведено је у саопштењу. Поводом 60 година од доношења Конвенције, УНХЦР покреће кампању под називом „1” с циљем да хуманизује проблем, који се често своди само на бројке, тако што ће представљати појединачне приче избеглица и других присилно расељених.

„Узроци присилног расељавања се умножавају”, рекао је тим поводом високи комесар УН за избеглице Антонио Гутереш и додао да људи напуштају своје домове не само због сукоба и прогона, већ и због екстремног сиромаштва и последица климатских промена. У саопштењу се наводи да је у Сомалији, од почетка године, више од 170.000 људи избегло у суседне земље због глади, жеђи и страха за сопствену безбедност, као и да је око милион људи - избеглица, тражилаца азила, економских миграната напустило Либију.

Према подацима УНХЦР-а, четири петине свих избеглих у свету живи у земљама у развоју, а 27 земаља ЕУ прошле године је примило више од 243.000 захтева за азил, што чини око 29 одсто од укупног броја поднетих захтева за азил у свету.

„Потребне су нам границе које ће моћи да пруже заштиту онима који, у страху за своје животе и слободу, покушавају да је нађу”, рекао је Гутереш и нагласио да се морају пронаћи нови начини да би се затвориле „све очигледније празнине у систему међународне заштите” и промовисала толеранција и социјално укључивање. Гутереш је нагласио да ЕУ поседује капацитете да повећа удео у збрињавању избеглица и азиланата, али и да тренутно не постоји заједнички систем збрињавање азиланата у европским земљама.

ПОМОЋ У ПАКЕТИМА

Вечерње Новости, Датум : 29.7.2011, Страна : 5

ПЕТРОВАЦ НА МЛАВИ - Комисија за доделу помоћи избеглим и интерно расељеним лицима, расписала је конкурс за доделу четири пакета грађевинског материјала.

Породице којима буду додељени ови пакети, а које је обезбедио Републички комесаријат за избеглице, дужне су да их искористе за завршетак започете градње или за адаптацију постојећих стамбених објеката.

БЕСПЛАТНИ ДОКУМЕНТИ ЗА РОМЕ

Дневник, Датум : 29.7.2011, Страна : 10

Трибина невладине организације „ПРАКСИС“

БЕОЧИН: У општини Беочин, тачније у самом Беочину, живи близу 1.700 припадника ромске националности, што износи око 10 одсто укупног становништва. Наравно, предстојећим пописом становништва ситуација ће бити тачнија и прегледнија, не само за ову националну заједницу, већ и за све друге које постоје у Беочину.

Због уочених проблема који се односе на прибављање личних докумената, координатор за ромска питања Агим Дрмаку из општинске управе у Беочину, организовао је трибину невладине организације „Праксис“ из Београда. **Циљ трибине био је пружање помоћи у прибављању личних докумената, а у вези са издавањем личних карата. Координатор тима НВО „Праксис“ Филип Софијанић рекао је да ова организација већ седам година пружа бесплатну правну помоћ за лица ромске националности и за интерно расељена лица.**

- **Наша НВО је у контакту са скоро свим градовима и општинама по Србији где постоји потреба за правном помоћи у области здравствене заштите и школовања за лица ромске националности, али и за расељена лица са Косова.** Тамо где је ромска популација интегрисана нема тих проблема, али у нашем раду до сада смо се сусрели са категоријом тзв. невидљивих лица. То су особе које из било којих разлога нису уписани у матичне књиге рођених и због тога не могу да остваре основна права. Наши правници у том случају покрећу поступке за накнадним уписивањем лица и спречавамо да тај поступак траје доста дуго и сносимо трошкове свих правних саветовања и вађења докумената – рекао је Софијанић.

Трибина о овој животној теми одржана је у великој сали општине Беочин, а до сада се за овај вид помоћи, према речима општинског координатора Агима Дрмакуа, пријавило око стотинак припадника ромске популације из Беочина који ће уз помоћ ове организације добити бесплатне изводе из матичних књига или друге потребне документе.

СИРОТИЊА, АЛИ НА СВОМЕ

Вечерње Новости, Датум : 29.7.2011, Страна : 23

ЖИВОТ У БОСАНСКОМ ГРАХОВУ, СРПСКОЈ ВАРОШИ У ФЕДЕРАЦИЈИ БиХ, ПРЕТВОРИО СЕ У ПУКО ПРЕЖИВЉАВАЊЕ

Вратило се мање од 4.000 Срба, а запослен само 41 повратник

БОСАНСКО ГРАХОВО - Становници Босанског Грахова немају скоро ништа што живот чини садржајнијим, лепим и угодним, а опет га бескрајно воле и овде о(п)стају. Само су га накратко, због рата, напустили да би се међу првима вратили и били своји на свом. Ових дана, док смо боравили у овом најзападнијем БиХ граду, варошица је донекле личила на ону предратну. Било је на улицама доста света, највише младих.

Међутим, када се "сервирају" статистички подаци, открије се сурова стварност.

На хиљаду повратника, само 10 успе да се запосли и има редовна примања.

- У свим јавним службама, почев од општинске администрације, полиције, граничне службе, основне школе, водовода, електродистрибуције, ради свега 41 српски повратник, од 311 колико је сада укупно запослено у Босанском Грахову - каже Урош Макић, начелник ове вароши.

Није, каже, сигуран да ће се идуће године, за када су заказани локални избори у БиХ, поново кандидовати за ову функцију. Полако посустаје и воља и енергија да поправи услове живота људи који данас овде - преживљавају.

- Некада је било донације и пара, али није било воље. Прављене су и кардиналне грешке. На пример, у нашем селу Црни Луг направљена је основна школа за 200 школараца, а данас словом и бројем, одавде петоро деце школског узраста путује у Грахово. Нова школа зјапи празна. То је био класични пример прања пара и лоше инвестиције - додаје Макић.

Пре рата у Босанском Грахову од близу 9.000 становника, чак 3.500 је радило. Тада једино није било посла за административце из Завода за запошљавање.

Привреда је цветала. "Тресет" је производио најбољи хумус којим су затравили и најпознатије стадионе у бившој држави попут београдске "Маракане" или сплитског "Пољуда". Шумско благо било је непроцењиво. Данас општина једини приход убире од шумске таксе.

- Годишње се у нашу касу слије свега 60.000 конвертибилних марака. Да је среће, тај приход би био многоструко већи. Зарада од сече дрвета одлази у Ливно где је седиште наше жупаније или у Хрватску. Немамо, нажалост, никакву помоћ ни од Владе РС, а не можемо се ослонити ни на наше политичке представнике у Влади и Скупштини Жупаније, јер "гледају" само себе - разочаран је начелник општине.

Штете на порушеним и запаљеним кућама, уништеној водоводној и електро мрежи, школским и другим објектима, у рату и после њега, није процењена, али се мери десетинама милиона марака.

- Ово мало буџетских пара одлази на превоз средњошколаца у Дрвар. Тамо путују 33 ђака или један разред. Будући да смо разуђена општина са доста "разбацаних" села, погасили смо све подручне школе. Једино ради централна. До прошле године ђаци су учили по хрватском програму, али смо се изборили да то сада буде по српском.

У Босанском Грахову, сада су све скромне потенцијале бацили на наставак електрификације села. Циљ, закључује начелник Макић, да до краја године повежу нисконапонску мрежу са селом Преодац које је од Босанског Грахова удаљено тридесетак километара, у коме живи око 20 повратничких породица.

Антрфиле : ЦЕНЕ

Цене некретнина у Босанском Грахову су - багателне. Стан који би по величини у Бањалуци коштао 200.000 КМ, у Босансом Грахову може да се купи за 15.000 марака. Јефтино је и замљиште. Квадратни метар у прелепом амбијенту села Преодац, које има преко 300 врела и под обронцима је Шатор планине, кошта свега две марке или један евро. Овде су земљу почели да купују и да викендице граде становници оближњег Книна, односно Шибенчани који су од Грахова удељени око 90 километара.

PRESS CLIPPING

Петак 29.07.2011. год.

(такође можете прочитати и на сајту Комесаријата за избеглице www.kirs.gov.rs)

УЗМИ 300 МИЛИОНА ЕВРА И ПОДЕЛИ СИРОТИЊИ

Политика, Датум : 31.7.2011, Страна : А1

ТЕМА НЕДЕЉЕ: ИЗБЕГЛИЦЕ 20 ГОДИНА ПОСЛЕ

Тачно две деценије после почетка крвавих сукоба који су пратили распад СФРЈ и првих великих таласа принудног исељавања – данас је Србија, званично, земља са највећим бројем избеглих и интерно расељених лица у Европи. Према попису из 1996, у нашој земљи било је око 600.000 избеглица, али се тај број ни до данас није смањило, јер је, у међувремену, пристигло више од 210.000 расељених са Косова и Метохије.

Владимир Цуцић, комесар за избеглице Републике Србије, најављује за „Политику” промену имена у „комесаријат за миграције”, у складу са европским стандардима, али каже да се у опису њихових задатака ништа битно неће променити. Просечно, на годишњем нивоу, комесаријат располаже са око 20 милиона евра, од чега је њихов буџет око 12 милијарди динара. У Комесаријату се на једном месту сусреће новац из ЕУ, УНХЦР-а, Бироа за популацију и миграције владе САД, немачке и швајцарске владе, затим из републичког буџета и буџета локалних самоуправа...

Тај новац користи се за решавање стамбених питања. Негде је то куповина сеоских домаћинстава, монтажних кућа или грађевинског материјала за оне који су већ започели градњу, негде је то социјално становање, а понекад је решење дом за старе или за друге социјалне установе.

Успели смо, у последње три године, да постигнемо динамику смањења од хиљаду људи годишње, што значи затварање око 10 колективних центара сваке године.

Од тога, ове године у Београду биће затворена три велика центра. Нико није остао на улици. Свима који су показали било какву иницијативу, ми смо помогли и они су већ напустили колективне центре. За решавање случајева оних који су остали, нажалост, потребно је знатно више пара. Ове године ћемо решити више од 800 случајева и затворити 15 центара у Србији. Тако ћемо, од некадашњих више од 700 центара, сада доћи на број од око 40 званичних центара. Од тога, 12 центара је на Косову и Метохији – најављује Цуцић.

Како објашњава, 2008. затекли су само шест повереника на Косову и Метохији, а сада их има 18, практично у свим општинама у којима постоји неалбанско становништво. За сада, не постоје услови да се раселе сви центри на Космету, евентуално само неки на северу, каже наш саговорник.

– Чињеница је да у покрајини има око 20.000 интерно расељених људи, којима, осим државе Србије, нико не помаже. У центру надомак Грачанице људи живе у условима који нису достојни човека, у стотинак руских контејнера, који су стигли после 17. марта 2004. године. То су људи чији су домови на Космету, али они не могу да се врате у њих – напомиње комесар.

Од 2008, комесаријат је раселио скоро 1.000 породица у напуштеним сеоским домаћинствима по целој Србији. Људи сами налазе где би желели да живе, а комесаријат уплаћује 7.700 евра на рачун продавца и још 1.000 евра за обнову, тек да људи могу да се сместе.

Са друге стране, председник Коалиције избегличких удружења Миодраг Линта наводи да је још пре шест година банка Савета Европе одобрила Србији 20 милиона евра за решавање избегличког питања, али да тај новац, нечијом неажурношћу, још није искоришћен.

Цуцић одговара да је новац ипак повучен, али да је само 10 одсто употребљено за првобитну намену, док је остатак коришћен за решавање кризе после елементарних непогода.

– Десет милиона је још раније потрошено, јер је Велимир Илић то повукао за санацију клизишта. Преосталих 10 – такође смо повукли, почев од краја 2008, када смо ратификовали тај кредит. Два милиона смо активирали и усмерили у већ започет објекат у Лазаревцу, а преосталих осам милиона отишло је за Краљево, после земљотреса – додаје комесар.

– Очекујемо да ћемо на предстојећој регионалној донаторској конференцији добити око 303 милиона евра неповратних средстава у наредних пет година. Конференција би требало да се одржи, највероватније, почетком наредне године, уз учешће ЕУ, САД, као и других земаља донатора из целог света. На то треба додати и сопствено учешће Србије од најмање 10 одсто, плус учешће у ослобађању од пореза, плус учешће у земљи. Тако ћемо отворити и један број повољних кредитних линија за куповину станова и монтажних кућа – најављује комесар.

То је, каже Цуцић, подршка какву би прижељкивао велики број грађана Србије, не само избеглица, додајући да у самом комесаријату 70 одсто запослених нема решено стамбено питање.

– Не може неко да добије све, а други да не добију ништа. Добио сам врло јасну инструкцију од потпредседника владе Јована Кркобабића: „Узми паре и подели сиротињи!” Тога се врло стриктно држим и срећан сам док имам такву стратешку инструкцију – открива Цуцић.

Ако Србија добије планираних 300 милиона евра донаторских средстава, моћи ће, у року од три године, да затвори све званичне избегличке центре, додаје комесар Владимир Цуцић.

– Остаје још четрдесетак неформалних центара, са преко 2.000 људи, са којима никада нисмо могли да склопимо уговор, јер нисмо имали с ким. То су људи који су улазили у све бараке и празне просторе фирми које су престале да постоје. Ми за њих данас обезбеђујемо, углавном, само хлеб. Решење је да овим људима понудимо све исто што и онима из формалних центара, али је ту проблем што тада мора багером све да се сруши, јер, чим неко оде – одмах дођу други.

Антрфиле : У Шилову гледају своје станове, али не могу да приђу

Према Цуцићевим речима, „Косовска агенција за имовину тотални је фијаско”, јер они сами, који су међународни представници, станују у становима Срба. „Њихова обавеза је да истерују такве, а не да живе у српским становима. Само комесаријат има 286 станова које потражује, али не можемо да дођемо до њих јер их Косовска агенција за имовину издаје и убира кирију, коју задржава за себе.

Поднели смо 18.000 тужби за накнаду штете над имовином, од чега је 1.500 захтева за уништене куће настало после 17. марта. Ништа није пипнуто до данас. Велики број

расељених на Космету и данас живи у непосредној близини својих домова, али не могу да уђу већ 11 година. Рецимо, наше насеље у Шилову, где људи ујутру кад устану гледају своје станове, али не могу, чак, ни да дођу до њих”, каже Цуцић.

Отказали статус због бесплатних акција

Са интерним расељењем нема напретка, јер повратак на Косово уопште не постоји, па ће, изгледа, сви остати у централној Србији, каже комесар Цуцић:

„Број избеглих једно време се смањивао на веома чудне начине. Сећате се када је био упис бесплатних акција – те године је око 12.000 људи отказало статус да им не би отпало обећаних 1.000 евра. Тиме су елиминисали и себе и своје породице из низа програма. Следећи проблем је био што је Завод за здравствено осигурање у једном периоду условљавао да људи тренутно изађу из статуса избеглица ако желе да добију вештачки кук, бубрег, стентове... И тада је, у року од пар месеци, велики број људи напустио статус, све док се нисмо договорили са заводом.”

Пакета хране нема довољно за све

Годишње комесаријат даје око 2.500 грантова за неспецифичне потребе, као што су лекови, огрев, стипендије... Цуцић открива да су пре две године купили 8.500 пакета хране:

„Био сам убеђен да то нећемо потрошити до данас. Међутим, све је плануло за пола године. Када су људи видели да ми стварно делимо храну три-четири пута годишње, сада смо добили нових 16.000 захтева за пакете хране, од чега можемо само 10.000 да покријемо, док смо прошле године поделили 12.700 пакета. То је туга!”

ПРОБЛЕМ ИЗБЕГЛИЦА РЕШАВАЊЕ СЕ ЈОШ 17 ГОДИНА

Политика, Датум : 31.7.2011, Страна : А12

Комесаријат за избеглице Републике Србије (КИРС) промениће име, највероватније до краја године, и зваће се Комесаријат за миграције, у складу са европским препорукама. Јер, осим што је држава са највише избеглих и расељених лица у Европи, Србија је последњих година постала и транзитна за хиљаде лажних азиланата, који трбухом за крухом беже из својих, махом азијских домовина.

Такође, очекује се и усвајање новог закона о миграцијама (избеглицама), који би пред парламентом требало да се нађе на јесен. По том закону, Комесаријат ће се старати и о онима који више нису у статусу избеглица, што све заједно чини огромну војску од око 850.000 људи. Овај број, ова сила људи која се слила у Србију из бивших република, најбоље осликава трагичан учинак ратова који су протеклих деценија вођени на Балкану.

Неки од њих су се вратили у земље порекла, неки више нису ни живи, неки су се населили у трећим државама... Али, више од 400.000 ових напаћених душа и даље је у Србији. У међувремену, више од 250.000 њих добило је држављанство Србије, док их је 74.000 и даље у избегличком статусу. Са друге стране, мајка Србија брине и за око 210.000 расељених са Косова и Метохије, који су данас у најтежем положају.

Нема дилеме да ће, у економском, социолошком, културолошком смислу, овај процес обухватити неколико генерација. Грчка је, рецимо, 1923. године добила два милиона становника који су придошли из данашње Турске и пола века је званично трајала њихова

интеграција, која ни данас није потпуно завршена. Ако се настави по садашњој динамици, и са садашњим финансирањем, надлежни процењују да ће бити потребно бар још 17 година да скућимо све избеглице на нашој територији.

ЈОШ СТАНОВА ЗА УГРОЖЕНЕ

Преглед, Датум : 1.8.2011, Страна : 5

У Врању је у току изградња још једне, четврте зграде са 20 станова за избегла, интерно расељена и социјално угрожена лица, која би требало да буде завршена до краја године.

У њеној изградњи ЕУ учествује са 350.000, швајцарска Агенција за развој и сарадњу (СДЦ) и град Врање са по 20.000, америчка Хуманитарна организација „Habitat for humaniti“ са 10.000 и НВО „Housingcenter“ са 5.000 евра.

Градоначелник Врања Мирољуб Стојчић каже да ће објект, у коме су станови површине од 22 до 54 квадратна метра, захваљујући великом ангажовању Комесаријата за избеглице, бити готов до Нове године.

ЗАБОРАВЉЕНИ У ЧЕКАОНИЦИ ОБЕЋАЊА

Политика, Датум : 31.7.2011, Страна : А13

Причају нам бајке, а понекад добијемо уље, шећер, брашно, покварене краставце и војне конзерве, паковане махом у ратно доба, кажу страдалници из колективног центра у Крњачи

„Ево их опет политичари. За кога сада треба да гласамо? Ма какви избори, ово су новинари. Видиш да носе нотес и фотоапарат. Ма они су још гори. Стално нешто пишу а за то нико не мари”, домунђавају се људи у избегличком колективном центру у Крњачи док нас посматрају како обилазимо оронуте бараке у нади да ће неко од њих желети да каже како живе. Ако и има више о чему да се прича.

Како залазимо у насеље пешчаном стазом тако се станари повлаче у бараке, спуштају завесе преко трулих дрвених прозорских окна, позивају децу да се склоне са степеништа... Као да се плаше непознатих људи. Као да су неповерљиви и изморени.

„Доста нам је медија, политичара и обећања. Уколико неко закорачи у ово заборављено место, знамо да нешто треба. Засигурно нико не долази да помогне”, одговара бака нашим упитним погледима.

Има право. У колективном центру се ништа није променило скоро две деценије. Заправо јесте. Појело је време ове људе и њихове домове, ако се тако могу назвати дуге, сиве трошне бараке.

„Ми смо ничији. Немамо ништа. Проклињемо дан када смо се родили. Остављени смо овде да самујемо док нас живот не збрише с лица земље. Оног дана када смо остали без својих кућа, постали смо само бледа сенка. То је факат. Боље да нисмо живи изашли из родног града. Жао нам је само ове дечице. Без садашњости и будућности”, допуњују се избеглице, онако у пролазу, без жеље да застану и разговарају.

Тешко је отворити њихове душе, затрпане ратом, разарањима, крвљу најмилијих, затртим огњиштима. Немогуће је погледати их у очи и питати како живе, а не осетити истог трена стид да сви можда носимо бар делић кривице – јер су остављени да стравичну послератну тугу лече у условима недостојним човека.

Скоро две деценије.

Рат дошао, однео им све што су створили, и отишао. Оставио им сећања, и ко је имао среће, целу породицу. С таквом нисмо имали среће да причамо, али смо видели доста усамљених старица, мушкараца у пуној снази без посла, самохраних мајки...

Некако се дојми да у женама има највише снаге. Чисте окућнице, шире веш, кувају, пеглају, играју се са дечицом.

„Вуче ме напред ова нејач”, показује тридесетчетворогодишња Дијана Шћепановић на своје четворо деце. Самохрана мајка, избеглица из Приштине. Без посла. Без помоћи.

– Најстарији има 14 година. Ометен је у развоју. Терка је шести разред, а двоје најмлађих овде сам родила. Требало би да иду у вртић, али су их одбили. Кад бих и нашла посао, не бих могла да радим. Ко ће о њима да брине? Живимо у десет квадрата. Ова просторија нам је све – показује Дијана собу у којој су смештени кревети, шпорет, орман, одећа, намирнице... Само фали ве-це.

– Ено га у бараци. Вила промаја му није равна. Како за колико породица?

Заједнички ве-це за све, ко год хоће и колико год да нас има. А има ваљда око 110 породица, ко би га знао. Одлазе и долазе. Кажу да је највећи колективни центар престонице – укључује се у причу бака Драгиња Ивковић, пребегла 1995. године из хрватског Сиска. Живи са четрдесетседмогодишњим сином који годинама у потрази за послом добија „зваћемо те” обећања.

– **Обећавају нам свашта, а понекад добијемо, уље, шећер, брашно, покварене краставце и војне конзерве паковане махом у ратно доба. Бацимо их псима, а они само омиришу. Кроз саламу коју нам деле за ручак можемо да пребројимо стабла у шуми. Много нас је старих и болесних, а немамо лекарску помоћ. Децу нема ко да одвезе у болницу. Ђаци похађају школе без уџбеника – прича Милица Ђоровић, избеглица с Косова и мајка четворо деце.**

Пристижу жене, чују жалопојке комшиница па желе да проговоре, надајући се да ће тако нешто учинити за своје наследнике. Моле да се на овај начин обратe председнику Тадићу. Зовемо га у име наше деце. Желимо да дође, да га видимо и разговарамо. Нико други не треба да нас обилази. Више никоме ништа не верујемо – гласне су самохране мајке које позивају политичаре да виде где живе, а потом им кажу да ли би из ових услова подстицали жене да рађају.

ПОБЕГЛИ ИЗ ТУЗЛЕ, ПА ОТХРАНИЛИ ТРОЈЕ „ВУКОВАЦА”

Политика, Датум : 31.7.2011, Страна : А12

Петочлана избегличка породица Вујановић, и поред тешког живота у засеоку Бикач у Бачкој, не тражи помоћ ни од кога

Башаид код Кикинде – Упутила сам се до последње куће у засеоку Бикач код Башида, у кикиндској општини. Ту, у старој набијачи (кући саграђеној од сламе и блата), живе Вујановићи, који су пре 19 година избегли из Пожарнице код Тузле. Чула сам, да је у питању изузетно вредна и вансеријски оптимистична породица.

Морам је упознати.

– Сад извините што вас овако дочекујемо. Дограђујемо једну просторију. Имаћемо напоскон купатило. Ипак је 21. век! – каже кроз осмех Мирко Вујановић, глава породице, док се склањамо од кише која ситно пада.

Седамо за трпезаријски сто, а Миркова супруга Светлана приставља кафу. Нуди ме штрудлама са маком. У том придружује нам се 15-годишњи Раденко, њихово најмлађе дете. Рођен је у Кикинди. Поред њега, Мирко и Светлана имају Јелену (24) и Милана (20).

– Вредни су и добри. Сви су били Вуковци. Јелена нам је сада на мастер студијама Економског факултета у Београду, а Милан завршава прву годину економије. Раденко на јесен полази у средњу Техничку школу – поносно ће Светлана.

Вујановићи су у Пожарници важали за имућну породицу. Имали су спратну кућу. Обрађивали земљу. Ишли на летовања. Набијача у којој данас живе далеко је од свега тога. Али, кажу, од прошлости се не живи:

– Наше село је потпуно уништено, сравњено са земљом. Гледали смо како нам кућа гори. Моје комшије и пријатељи успаничено су паковали најпотребније и бежали. Они који су остали, убијени су – присећа се Мирко.

– Ни у најгорим морама нисмо слутили да ће нас задесити то, чак ни онда када је избио рат. Човек се увек нада да ће бити боље, а онда се нађе у ситуацији да спасава свој и живот најрођенијих – додаје супруга.

Док је пламен гутао све пред собом, у страху да их не сустигне неко зло, Мирко, његови родитељи, супруга, четворогодишња ћеркица и једногодишњи синчић, трактором и аутомобилом су грабили ка Војводини. Зауоставили су се тек у Бикачу.

– Купили смо ову стару кућу од набоја са шест јутара земље. Мештани су притекли у помоћ. Иако су и сами лоше живели, свако нам је донео оно што је могао: кило шећера, мало кромпира, брашно, јаја... А међу комшијама имамо и Роме, и Шиптаре, и староседеоце, и Лале и Мађаре. Тренутак када ти човек тако помогне остаје за цео живот у сећању – причају Вујановићи.

Мада нису попут многих избегличких породица уточиште пронашли у колективним центрима, него су се одмах скућили, њихова борба за пристојан живот није била ништа лакша. Од локалне самоуправе и државе помоћ нису желели да траже. Да ли им је то било испод части или су сматрали да је она другима потребнија, није ни битно.

– Када си приморан да спасаваш живу главу, материјалне ствари потпуно губе на значају. Схватиш, да су најважнији породица и неговани односи унутар ње.

Једино то заједништво може да те одржи у ненормалним временима – објашњава Светлана, наглашавајући да децу учи да буду добри и вредни људи.

– Труд мора да се исплати. Можда се данас поштење и вредан рад не цене, али те квалитете на крају неко мора да препозна и награди – додаје ова скромна домаћица.

Вујановићи су већ првих дана по доласку у Бикач почели да обрађују земљу коју су купили. Мирко се прихватио свих послова који су му нуђени. Чим су нешто зарадили, купили су краву. Снежана је музла, продавала млеко и сир.

– У нашој кући и деца раде. Никада их нисмо узнемиравали док су учили, али чим не би имали обавезе, хранили би стоку, возили трактор, товарили сено... Раденко и ја смо недавно сами подигли онај зид. Без његове помоћи сигурно не бих успео. И са комшијама лепо живимо. Испомажемо се. Рецимо, ако мени треба нека услуга, а не могу да је платим, ја комшији одрадим неки посао на њиви за који би иначе морао да ангажује неког. Ма, ако си човек према другима, снаћи ћеш се – поручује Мирко.

Вујановићи данас имају регистровану фарму са неколико бикова, крава и телади.

Живе искључиво од пољопривреде. **Од италијанске организације „Интерсос” недавно су добили грађевински материјал, како би након две године, напоскон завршили купатило. То је сва помоћ на коју су пристали иако и даље живе изузетно скромно.**

– Не жалимо се. За луксузне ствари немамо, нити тежимо томе. Трудили смо се само да наша деца не осећају да су по било чему другачија од својих вршњака.

Ако је разред ишао на екскурзију, ишли су и они, па макар то значило додатне послове за нас. То одрицање и жртвовање вишеструко се исплатило, јер су нам она добра, вредна и што је најбитније брину једно о другом – сложни су Мирко и Снежана. На питање да ли су, после свега, смогли снаге да оду до Пожарнице, Вујановићи одговарају потврдно.

– Тамо, међу малобројним повратницима, нема млађих људи. Осим тога, ми смо већ заволели Бикач, мада је у њему време одавно стало.

СПИСАК СТРАДАЛНИКА У СРПСКОЈ КРАЈИНИ

Политика, Датум : 1.8.2011, Страна : А9

Иако овај списак третира српске страдалнике до 1998, континуирани злочин над Србима из Хрватске немогуће је временски ограничити, највише због убијања и рањавања повратника

Списак од скоро седам хиљада погинулих и несталих Срба из Хрватске, страдалих од 1990. до 1998. године, одштампан је у књизи “Српска Крајина“ коју је објавило истоимено друштво из Београда.

Укупан број српских жртава у поменутом периоду, на подручју које је обухватала Република Српска Крајина као и на простору Хрватске на којем није било ратних дејстава, процењује се на око десет хиљада. Радослав Чубрило, потпредседник Удружења „Српска Крајина“, каже да је детаљни, „пречишћени“ списак, са именима и презименима страдалника, местом и датумом рођења и погибије односно нестанка, утемељен на сличном списку Документационо-информативног центра „Веритас“ који је доступан на интернету, али и на основу документарних извора Удружења ратних војних инвалида РС Крајине и сведочењу родбине жртава.

Да би се употпунио овај делимични, поименични списак страдалника потребни су мукотрпни истраживачки напори јер се родбина многих погинулих и страдалих Срба из Крајине распршила у прекоморску емиграцију, а познато је да су војне архиве у Книну остављене непријатељу.

Иако овај списак третира српске страдалнике до 1998. године, континуирани злочин над Србима из Хрватске немогуће је временски ограничити, највише због убијања и рањавања повратника. Тако је, на пример, осамдесетједногодишњи повратник Душан Видић, 18. маја 2005. године, пронађен са пререзаним вратом, у Карину, српском селу на обали Јадранског мора.

У овој књизи су објављени и графикони поменутог удружења ратних војних инвалида који говоре о старосној структури погинулих и рањених и динамици погибија и рањавања током крајинско-хрватског рата од 1991. до 1995. године.

Невероватан је податак да је током 1991. године било више погинулих него рањених Срба у Крајини и Хрватској што говори, с једне стране, о недисциплини, необучености и шенлучењу српских формација, али и, с друге стране, о високом проценту убијених српских цивила ван ратних попришта.

У луксузно опремљеној монографији, на скоро осам стотина страница великог формата, поред историографске, културолошке и географске презентације Српске Крајине, предочена су и страдања свештеника и храмова Српске православне цркве од 1941. до 1995. године, под сва три режима: Павелићевим, Титовим и Туђмановим. Нарочито је интересантан делимични, „репрезентативни“ списак од седамнаест српскоправославних цркава са подручја Лике, Кордуна и Баније које су усташе порушиле или запалиле, а локални комунисти, Срби, после рата, уклонили их потпуно, користећи њихово камење за изградњу задружних штала, задружних домова, мостова и сличних грађевина.